

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 177

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

63. gadagājums

2020. gada 5. jūnijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/740 (2020. gada 25. maijs) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem, ar ko groza Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1222/2009 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/741 (2020. gada 25. maijs) par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām ⁽¹⁾ 32

II *Neleģislatīvi akti*

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Padomes Lēmums (ES) 2020/742 (2020. gada 29. maijs) par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku par to, lai tiktu pagarināts darbības termiņš protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopienību un Mauritānijas Islāma Republiku, un kura darbības termiņš beidzas 2019. gada 15. novembrī 56

Labojumi

- ★ Labojums Padomes Īstenošanas regula (ES) 2020/730 (2020. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/1509 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku (OV L 172 I, 3.6.2020.) 58

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

I

(Lēģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/740**(2020. gada 25. maijs)****par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem, ar ko groza Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1222/2009**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu un 194. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc lēģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir apņēmusies veidot enerģētikas savienību ar tālredzīgu klimata politiku. Degvielas patēriņa efektivitāte ir būtisks elements Savienības klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un svarīgs nosacījums enerģijas pieprasījuma ierobežošanai.
- (2) Komisija ir pārskatījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1222/2009 ⁽³⁾ un ir konstatējusi, ka tās noteikumi ir jāatjaunina, lai uzlabotu tās iedarbīgumu.
- (3) Regulu (EK) Nr. 1222/2009 ir lietderīgi aizstāt, lai precizētu un atjauninātu dažus tās noteikumus, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību attiecībā uz riepām.
- (4) Transporta nozare veido trešo daļu no Savienības energopatēriņa. Autotransports bija atbildīgs par aptuveni 22 % no Savienības kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām 2015. gadā. Riepas, galvenokārt to rites pretestības dēļ, veido 20–30 % no transportlīdzekļu degvielas patēriņa. Tāpēc riepu rites pretestības samazināšana sniegtu būtisku ieguldījumu autotransporta degvielas patēriņa efektivitātē un tādējādi arī siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā un transporta nozares dekarbonizācijā.
- (5) Lai panāktu autotransporta CO₂ emisiju samazinājumu, dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju ir lietderīgi paredzēt stimulus inovācijām attiecībā uz degvielu taupošām un drošām C1, C2 un C3 klases riepām.

⁽¹⁾ OV C 62, 15.2.2019., 280. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 26. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 25. februāra nostāja pirmajā lasījumā (OV C 105, 31.3.2020., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2020. gada 13. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1222/2009 (2009. gada 25. novembris) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.).

- (6) Riepas raksturo vairāki savstarpēji saistīti parametri. Uzlabojot vienu parametru, piemēram, rites pretestību, var negatīvi ietekmēt citus parametrus, piemēram, saķeri ar slapju ceļu, savukārt, uzlabojot saķeri ar slapju ceļu, var palielināt ārējo rites troksni. Riepu ražotāji būtu jānodrošina uzlabot visus parametrus virs esošajiem standartiem.
- (7) Degvielu taupošas riepas var būt rentablas, jo to radītais degvielas ietaupījums vairāk nekā kompensē augstāku iegādes cenu, kuras pamatā ir augstākas šādu riepu ražošanas izmaksas.
- (8) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 ⁽⁴⁾ nosaka riepu rites pretestības minimālās prasības. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju riepu rites pretestības radītos enerģijas zudumus samazināt lielākā mērā, nekā to nosaka minētās minimālās prasības. Tāpēc, lai samazinātu autotransporta ietekmi uz vidi, ir lietderīgi atjaunināt noteikumus par riepu marķēšanu ar mērķi mudināt galalietotājus iegādāties degvielu taupošākas riepas, tiem nodrošinot saskaņotu informāciju par rites pretestības parametru.
- (9) Riepu marķēšanas uzlabošana ļaus patērētājiem iegūt atbilstošāku un salīdzināmāku informāciju par degvielas patēriņa efektivitāti, drošumu un troksni un, pērkot riepas, pieņemt izmaksu ziņā efektīvus un videi draudzīgus lēmumus.
- (10) Satiksmes troksnis rada ievērojamu apgrūtinājumu un nelabvēlīgi ietekmē veselību. Regulā (EK) Nr. 661/2009 ir noteiktas minimālās prasības riepu ārējam rites troksnim. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju ārējo rites troksni samazināt lielākā mērā, nekā to nosaka minētās minimālās prasības. Tādēļ, lai samazinātu satiksmes radīto troksni, ir lietderīgi atjaunināt noteikumus par riepu marķēšanu ar mērķi mudināt galalietotājus iegādāties riepas ar mazāku ārējo rites troksni, tiem nodrošinot saskaņotu informāciju par ārējā rites trokšņa parametru.
- (11) Saskaņotas informācijas sniegšana par ārējo rites troksni arī atvieglo to pasākumu īstenošanu, ar kuriem ierobežo satiksmes troksni un palīdz uzlabot informētību par riepu ietekmi satiksmes trokšņa radīšanā saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/49/EK ⁽⁵⁾.
- (12) Regulā (EK) Nr. 661/2009 noteiktas arī minimālās prasības riepu saķerei ar slapju ceļu. Tehnoloģiskā attīstība paver iespēju riepu saķeri ar slapju ceļu uzlabot lielākā mērā, nekā to nosaka minētās minimālās prasības, un tādējādi saīsināt bremzēšanas ceļu uz slapjas virsmas. Tāpēc, lai paaugstinātu satiksmes drošību, ir lietderīgi atjaunināt noteikumus par riepu marķēšanu ar mērķi mudināt galalietotājus iegādāties tādas riepas, kurām ir labāka saķere ar slapju ceļu, tiem nodrošinot saskaņotu informāciju par saķeres ar slapju ceļu parametru.
- (13) Lai nodrošinātu atbilstību starptautiskajam regulējumam, Regula (EK) Nr. 661/2009 atsaucas uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumiem Nr. 117 ⁽⁶⁾, kuros paredzētas attiecīgas mērījumu metodes riepu rites pretestības, ārējā rites trokšņa un saķeres ar slapju ceļu un sniegu noteikšanai.
- (14) Riepas marķējumā būtu jānorāda informācija par tādu riepu veiktspēju, kas īpaši paredzētas braukšanai smagos sniega un ledus apstākļos. Informācija par saķeri ar sniegu būtu jābalsta uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumiem Nr. 117 to jaunākajā redakcijā, kas piemērojama Eiropas Savienībai (ANO EEK Noteikumi Nr. 117), un tajos ietvertā "kalnu" simbola piktogramma būtu jānorāda riepas marķējumā tādiem riepiem, kura atbilst minētajos noteikumos izklāstītajām minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām. Tiklīdz būs oficiāli pieņemts ISO standarts ISO 19447, informācija par saķeri ar ledu būtu jābalsta uz minēto standartu, un tādas riepas marķējumā, kura atbilst minētajā ISO standartā izklāstītajām minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām, būtu jānorāda saķeres ar ledu piktogramma. Līdz brīdim, kamēr tiek pieņemts ISO standarts ISO 19447, saķere ar ledu būtu jānovērtē ar uzticamām, precīzām un atkarīgojamām metodēm, kurās ir ņemtas vērā vispārēji atzītas vismodernākās atziņas. Riepiem, kura atbilst minimālajiem saķeres ar ledu standartiem, riepas marķējumā būtu jānorāda I pielikumā ietvertā saķeres ar ledu piktogramma.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/49/EK (2002. gada 25. jūnijs) par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību (OV L 189, 18.7.2002., 12. lpp.).

⁽⁶⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 117 – Vienoti noteikumi par riepu apstiprināšanu attiecībā uz rites trokšņa emisiju līmeni un/vai saķeri ar slapju virsmu un/vai rites pretestību [2016/1350] (OV L 218, 12.8.2016., 1. lpp.).

- (15) Riepu dilšana lietošanas laikā ir ievērojams videi un cilvēku veselībai kaitīgas mikroplastmasas avots. Tāpēc Komisijas paziņojumā "Eiropas stratēģija attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā" minēta nepieciešamība risināt jautājumu par netīšu mikroplastmasas nonākšanu vidē no riepām, cita starpā īstenojot informācijas pasākumus, piemēram, marķēšanu, un nosakot minimālās prasības riepām. Ar riepu nodilumu ir saistīts nobraukuma jēdziens, proti, kilometru skaits, ko ar riepu var nobraukt, pirms tā ir jāmaina protektora nodiluma dēļ. Papildus riepu nodilumam un protektora nodilumam riepu ekspluatācijas laiku ietekmē virkne faktoru, piemēram, riepu, tostarp protektora sastāva, nodilumizturība, raksts un struktūra, apstākļi uz ceļa, uzturēšana, riepu spiediens un autovadītāju rīcība.
- (16) Tomēr šobrīd nav piemērotas testēšanas metodes riepu nodiluma un nobraukuma mērīšanai. Tāpēc Komisijai vajadzētu kādam uzticēt šādas testēšanas metodes izstrādi, pilnībā ņemot vērā jaunākos sasniegumus un starptautiski izstrādātos vai ierosinātos standartus un noteikumus, kā arī nozares veikto darbu.
- (17) Atjaunotas riepas ir būtiska lielas noslodzes transportlīdzekļu riepu tirgus daļa. Riepu atjaunošana pagarina riepu ekspluatācijas laiku un veicina aprites ekonomikas mērķus, piemēram, atkritumu mazināšanu. Ja šādām riepām piemērotu marķēšanas prasības, tiktu iegūti būtiski energijas ietaupījumi. Šajā regulā būtu jāparedz piemērotas testēšanas metodes iekļaušana, ar kuru nākotnē mērīt atjaunotu riepu veiktspēju un kura pašlaik nav pieejama.
- (18) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1369 ⁽⁷⁾ paredzēto energomarķējumu, ar kuru ražojumu energopatēriņš tiek iedalīts klasēs no "A" līdz "G", kā skaidru un pārredzamu informēšanas rīku atpazīst vairāk nekā 85 % Savienības patērētāju, un tas ir iedarbīgs līdzeklis efektīvu ražojumu popularizēšanai. Riepas marķējumam iespēju robežās būtu jāizmanto tāds pats dizains, vienlaikus ņemot vērā riepas parametru īpatnības.
- (19) Salīdzināmas informācijas sniegšana par riepu parametriem standarta riepas marķējuma veidā, domājams, ietekmēs galalietotāju pirkuma lēmumus par labu degvielu taupošākām, ilgāk kalpojošām, drošākām un klusākām riepām. Savukārt šādi lēmumi, domājams, rosinās riepu ražotājus uzlabot riepu parametrus, kas palīdzētu panākt riepu ilgtspējīgāku patēriņu un ražošanu.
- (20) Vajadzība pēc plašākas informācijas par degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem ir būtiska visiem galalietotājiem, tostarp maiņas riepu pircējiem, jauniem transportlīdzekļiem uzstādāmo riepu pircējiem, kā arī autoparku vadītājiem un transporta uzņēmumiem, kam nav viegli salīdzināt dažādu zīmolu riepu parametrus, jo nav marķējuma un saskaņotas testēšanas sistēmas. Tāpēc ir lietderīgi prasīt, lai visām riepām, kas tiek piedāvātas kopā ar transportlīdzekli vai kas ir uzmontētas transportlīdzeklī, tiktu sniegts riepas marķējums.
- (21) Šobrīd riepu marķējumi tiek prasīti vieglo automobiļu riepām (C1 riepas) un furgonu riepām (C2 riepas), bet netiek prasīti lielas noslodzes transportlīdzekļiem (C3 riepas). C3 riepas patērē vairāk degvielas, un ar tām nobrauc vairāk kilometru gadā nekā ar C1 vai C2 riepām, tāpēc ir iespējams būtiski samazināt lielas noslodzes transportlīdzekļu degvielas patēriņu un siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tādēļ C3 riepas būtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā. C3 riepu pilnīga iekļaušana šīs regulas darbības jomā saskan arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/956 ⁽⁸⁾, kurā paredzēts jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa monitorings un ziņošana, un ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1242 ⁽⁹⁾, kurā noteikti CO₂ emisiju standarti jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem.
- (22) Daudzi galalietotāji lēmumu par riepu iegādi pieņem, pašu riepu nemaz neapskatot un tādējādi arī neredzot riepai piestiprināto riepas marķējumu. Šādos gadījumos galalietotājiem pirms iegādes lēmumu pieņemšanas būtu jāparāda riepas marķējums. Uz riepām attēlotam riepas marķējumam tirdzniecības vietā, kā arī tehniskos reklāmas materiālos būtu jānodrošina, ka iegādes lēmuma pieņemšanas brīdī un vietā izplatītāji, kā arī iespējamie galalietotāji saņem saskaņotu informāciju par attiecīgajiem riepu parametriem.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/956 (2018. gada 28. jūnijs) par jaunu lielas noslodzes transportlīdzekļu CO₂ emisiju un degvielas patēriņa monitoringu un ziņošanu (OV L 173., 9.7.2018., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1242 (2019. gada 20. jūnijs), par CO₂ emisiju standartu noteikšanu jauniem lielas noslodzes transportlīdzekļiem un ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 595/2009 un (ES) 2018/956 un Padomes Direktīvu 96/53/EK (OV L 198, 25.7.2019., 202. lpp.).

- (23) Daži galalietotāji lēmumu par riepu iegādi pieņem pirms ierašanās tirdzniecības vietā vai arī riepas iegādājas, pasūtot pa pastu vai internetā. Lai nodrošinātu to, ka arī šie galalietotāji var izdarīt apzinātu izvēli, kuras pamatā ir saskaņota informācija par – cita starpā – degvielas patēriņa efektivitāti, saķeri ar slapju ceļu un ārējo rītes troksni, riepu marķējumi būtu jāattēlo visu veidu tehniskos reklāmas materiālos un konkrētu riepu tipu vizuālajās reklāmās, tostarp tādos materiālos, kurus publicē internetā. Gadījumā, ja vizuālās reklāmas attiecas uz riepu saimi, nevis tikai uz konkrētu riepu tipu, riepas marķējums nav jāattēlo.
- (24) Potenciālajiem galalietotājiem būtu jāsaņem informācija, kurā izskaidroti visi riepas marķējuma elementi un to nozīme. Minētā informācija būtu jāsniedz visos tehniskos reklāmas materiālos, piemēram, piegādātāju tīmekļa vietnēs, bet nebūtu jāprasa sniegt vizuālajās reklāmās. Ar tehniskiem reklāmas materiāliem nebūtu jāsaprot reklāmas uz stendiem, laikrakstos, žurnālos vai radio vai televīzijas pārraidēs.
- (25) Neskarot dalībvalstu tirgus uzraudzības pienākumus vai piegādātāju pienākumu pārbaudīt ražojumu atbilstību, vajadzīgā informācija par ražojumu atbilstību piegādātājiem būtu jādara pieejama elektroniski ražojumu datubāzē. Informācija, kas ir svarīga patērētājiem un izplatītājiem, būtu jādara publiski pieejama ražojumu datubāzes publiskajā daļā. Minētā informācija būtu jādara pieejama kā atklāti dati, lai to varētu izmantot mobilo lietotņu izstrādātāji un salīdzināšanas rīki. Būtu jāatvieglo tieša piekļuve ražojumu datubāzes publiskajai daļai, nodrošinot uz lietotāju orientētus rīkus, kas iekļauti drukātajā riepas marķējumā, piemēram, dinamisku ātrās reaģēšanas kodu (QR kods).
- (26) Ražojumu datubāzes atbilstības daļai būtu jāpiemēro stingri datu aizsardzības noteikumi. Tehniskās dokumentācijas vajadzīgās konkrētās daļas ražojumu datubāzes atbilstības daļā būtu jādara pieejamas gan tirgus uzraudzības iestādēm, gan Komisijai. Ja tehniskā informācija ir pārāk sensitīva, lai to iekļautu tehniskās dokumentācijas kategorijā, tirgus uzraudzības iestādēm vajadzības gadījumā vajadzētu būt piekļuvei minētajai informācijai saskaņā ar piegādātāju pienākumu sadarboties vai izmantojot tehniskās dokumentācijas papildu daļas, ko piegādātāji brīvprātīgi augšupielādējuši ražojumu datubāzē.
- (27) Pieaug riepu pārdošana interneta tirdzniecības platformās, nevis tieši no piegādātājiem. Tādēļ mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem būtu jānodrošina piegādātāja sniegtā riepas marķējuma un ražojuma informācijas lapas attēlošana cenas norādes tuvumā. Viņiem par pienākumu attēlot riepas marķējuma un ražojuma informācijas lapu būtu jāinformē izplatītājs, tomēr viņiem nevajadzētu būt atbildīgiem par attiecīgā riepas marķējuma vai ražojuma informācijas lapas pareizību vai saturu. Pienākumiem, kuri ar šo regulu uzlikti mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, nevajadzētu pārsniegt to, kas ir saprātīgi nepieciešams, un nevajadzētu nozīmēt vispārēju pienākumu pārraudzīt informāciju, ko tie glabā, vai aktīvi meklēt faktus vai apstākļus, kas norāda uz darbībām, kuras neatbilst šīs regulas prasībām. Tomēr Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK⁽¹⁰⁾ 14. panta 1. punktā noteikts, ka mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas izmantot minētajā noteikumā paredzēto atbrīvojumu no atbildības, ir ātri jārikojas, lai izņemtu informāciju vai liegtu pieeju informācijai, kuru tie glabā pēc viņu sniegto pakalpojumu saņēmēju pieprasījuma, ja šāda informācija neatbilst šīs regulas prasībām, piemēram, tām, kuras attiecas uz trūkstošiem, nepilnīgiem vai nepareiziem riepu marķējumiem vai ražojumu informācijas lapām. Viņiem tas būtu jādara, tiklīdz viņiem šāda informācija kļūst faktiski zināma, vai – attiecībā uz prasībām par zaudējumu atlīdzināšanu – viņiem tas būtu jādara, tiklīdz viņi uzzina par šādu informāciju, piemēram, no tādas konkrētas informācijas, ko sniedz tirgus uzraudzības iestāde. Uz piegādātājiem, kas galalietotājiem pārdod tieši no savas tīmekļa vietnes, attiecas tādi paši tālpārdošanas noteikumi kā uz izplatītājiem.
- (28) Rītes pretestība, saķere ar slapju ceļu, ārējais rītes troksnis un citi parametri būtu jāmēra saskaņā ar uzticamām, precīzām un atkārtojamām metodēm, kurās ir ņemtas vērā vispārēji atzītas modernākās mērījumu un aprēķinu metodes. Cik vien iespējams, šādām metodēm būtu jāatspoguļo vidusmēra patērētāja rīcība un vajadzētu būt stingrām, lai atturētu gan no noteikumu apzinātas, gan neapzinātas apiešanas. Ņemot vērā ierobežojumus, kas rodas no tā, ka ir jāveic uzticama, precīza un atkārtojama testēšana laboratorijā, riepu marķējumos būtu jānorāda salīdzināmi riepu raksturlielumi par faktisko lietojumu, lai galalietotāji varētu salīdzināt dažādas riepas un lai ierobežotu testēšanas izmaksas ražotājiem.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- (29) Ja valsts iestādēm, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/858 ⁽¹¹⁾ 3. panta 37) punktā, ir pietiekams pamats uzskatīt, ka piegādātājs nav nodrošinājis riepas marķējuma precizitāti, un lai patērētājiem nodrošinātu papildu uzticēšanos, tām būtu jāpārbauda, vai uz riepas marķējuma attēlotās rītes pretestības klases, saķere ar slapju ceļu un ārējais rītes troksnis, kā arī citu parametru piktogrammas atbilst dokumentācijai, ko piegādātājs sniedzis, pamatojoties uz testēšanas rezultātiem un aprēķiniem. Šādas pārbaudes var notikt tipa apstiprināšanas procesā, un tām nav obligāti nepieciešama riepas fiziska testēšana.
- (30) Lai Savienībā nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir svarīgi, ka noteikumus par riepu marķēšanu ievēro piegādātāji, vairumtirgotāji, tirgotāji un citi izplatītāji. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāuzrauga, vai noteikumi tiek ievēroti, veicot regulāras *ex post* pārbaudes un tirgus uzraudzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1020 ⁽¹²⁾.
- (31) Lai atvieglotu atbilstības uzraudzību, nodrošinātu galalietotājiem noderīgu rīku un dotu iespēju izmantot alternatīvus veidus, kā izplatītāji var saņemt ražojumu informācijas lapas, riepas būtu jāiekļauj ar Regulu (ES) 2017/1369 izveidotajā ražojumu datubāzē. Tāpēc minētā regula būtu attiecīgi jāgroza.
- (32) Lai galalietotāji varētu uzticēties riepas marķējumam, nedrīkstētu atļaut citus marķējumus, kas atdarina riepas marķējumu. Tāda paša iemesla dēļ nedrīkstētu atļaut citus marķējumus, marķējuma zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas galalietotājus var maldināt vai mulšināt attiecībā uz riepas marķējumā norādītajiem parametriem.
- (33) Sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas un saskaņā ar to pieņemto deleģēto aktu pārkāpumiem, vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.
- (34) Lai veicinātu energoefektivitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu, ceļu satiksmes drošību un vides aizsardzību, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt pasākumus, kas stimulē energoefektīvu un drošu riepu izmantošanu. Dalībvalstis var pašas noteikt to, kādiem vajadzētu būt šādiem stimulējošiem pasākumiem. Šādiem stimulējošiem pasākumiem būtu jāatbilst Savienības noteikumiem par valsts atbalstu un nebūtu jārada nepamatoti šķēršļi tirgū. Šī regula neskar nekādu tādu valsts atbalsta procedūru rezultātus, ko attiecībā uz šādiem stimulējošiem pasākumiem var veikt saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. un 108. pantu.
- (35) Lai grozītu riepas marķējuma saturu un formātu, ieviestu prasības attiecībā uz atjaunotām riepām, riepu nodilumu un nobraukumu un pielāgotu pielikumus tehnoloģiskai attīstībai, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹³⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (36) Tāklīdz būs pieejamas uzticamas, precīzas un atkārtojamas metodes riepu nodiluma un nobraukuma testēšanai un mērīšanai, Komisijai būtu jānovērtē, vai ir iespējams riepas marķējumā pievienot informāciju par riepu nodilumu un nobraukumu. Ņākot klajā ar deleģēta akta priekšlikumu, kas paredz riepas marķējumā pievienot riepu nodilumu un nobraukumu, Komisijai būtu jāņem vērā minētais novērtējums un cieši jāsadarbojas ar nozari, attiecīgām standartizācijas organizācijām, piemēram, Eiropas Standartizācijas komiteju (CEN), Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisiju (ANO EEK) vai Starptautisko Standartizācijas organizāciju (ISO), un citu ieinteresēto personu, kas ir ieinteresētas piemērotu testēšanas metožu izstrādē, pārstāvjiem. Informācijai par riepu nodilumu un nobraukumu vajadzētu būt nepārprotamai un nevajadzētu atstāt negatīvu ietekmi uz riepas marķējuma kā vienota veseluma saprotamību un efektivitāti galalietotājiem. Šāda informācija arī ļautu galalietotājiem izdarīt apzinātu izvēli saistībā ar riepām, to kalpošanas ilgumu un netīšu mikroplastmasas nonākšanu vidē. Tas palīdzētu aizsargāt vidi un vienlaikus ļautu galalietotājiem aplēst riepu ekspluatācijas izmaksas ilgākā termiņā.

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (37) Riepām, kuras jau ir laistas tirgū pirms šīs regulas piemērošanas datuma, nebūtu nepieciešams saņemt jaunu riepās marķējumu.
- (38) Riepās marķējuma lielumam būtu jāpaliek tādām pašām, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1222/2009. Riepās marķējumā būtu jāiekļauj informācija par saķeri ar sniegu, saķeri ar ledu un QR kods.
- (39) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktu minētās izvērtēšanas pamatā vajadzētu būt lietderībai, efektivitātei, būtiskumam, saskaņotībai un pievienotajai vērtībai, un tai būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz turpmākās rīcības iespējām.
- (40) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, palielināt drošību, veselības aizsardzību un autotransporta ekonomisko un vides efektivitāti, nodrošinot galalietotājiem informāciju, kas ļautu tiem izvēlēties degvielu taupošākas, ilgāk kalpojošas, drošākas un klusākas riepas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tam ir nepieciešama saskaņotas informācijas sniegšana galalietotājiem, bet, ņemot vērā vajadzību nodrošināt ražotājiem saskaņotu tiesisko regulējumu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus, to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Regula joprojām ir piemērots juridiskais instruments, jo ar to nosaka skaidrus un sīki izstrādātus noteikumus, kas nepieļauj atšķirīgu transponēšanu dalībvalstīs un līdz ar to nodrošina lielāku saskaņotības pakāpi Savienībā. Saskaņots tiesiskais regulējums Savienības, nevis dalībvalstu līmenī samazina izmaksas piegādātājiem, nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nodrošina preču brīvu apriti iekšējā tirgū. Saskaņā ar LES 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (41) Tāpēc Regula (EK) Nr. 1222/2009 būtu jāatceļ, sākot no šīs regulas piemērošanas dienas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido sistēmu saskaņotas informācijas sniegšanai par riepu parametriem, šim nolūkam izmantojot marķējumu, kas ļauj galalietotājiem riepu iegādes brīdī izdarīt apzinātu izvēli, ar mērķi palielināt drošību, veselības aizsardzību un autotransporta ekonomisko un vides efektivitāti, veicinot degvielu taupību, ilgi kalpojošu un drošu riepu ar zemu trokšņa līmeni izmantošanu.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro C1, C2 un C3 klases riepām, kuras ir laistas tirgū.

Prasības par atjaunotām riepām piemēro, tiklīdz saskaņā ar 13. pantu ir pieejama piemērota testēšanas metode šādu riepu veikspējas noteikšanai.

2. Šo regulu nepiemēro:

- profesionālām riepām paaugstinātas pārgājības transportlīdzekļiem;
- riepām, kuras konstruētas uzstādīšanai tikai tiem transportlīdzekļiem, kas pirmoreiz reģistrēti pirms 1990. gada 1. oktobra;
- T tipa pagaidu lietošanas rezerves riepām;
- riepām, kuru ātruma kategorija ir mazāka nekā 80 km/h;
- riepām, kuru nominālais loka diametrs nepārsniedz 254 mm vai ir 635 mm vai lielāks;
- riepām, kas aprīkotas ar papildu ierīcēm vilces īpašību uzlabošanai, tādām kā radžotas riepas;
- riepām, kuras konstruētas uzstādīšanai tikai transportlīdzekļiem, kas paredzēti vienīgi autosacīkstēm;
- lietotām riepām, ja vien šādas riepas nav importētas no trešās valsts.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “C1 klases riepas”, “C2 klases riepas” un “C3 klases riepas” ir riepas, kuras pieder pie attiecīgajām klasēm, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 661/2009 8. panta 1. punktā;
- 2) “atjaunota riepa” ir lietota riepa, kura atjaunota, nodilušo protektoru aizstājot ar jaunu materiālu;
- 3) “T tipa pagaidu lietošanas rezerves riepa” ir pagaidu lietošanas rezerves riepa, kas konstruēta izmantošanai pie riepas spiediena, kas ir augstāks par standarta un pastiprinātajām riepām noteikto spiedienu;
- 4) “profesionālā riepa paaugstinātas pārgājības transportlīdzekļiem” ir speciāla riepa, ko galvenokārt izmanto smagos bezceļa apstākļos;
- 5) “riepas marķējums” ir tāda grafiska diagramma vai nu drukātā, vai elektroniskā veidā, tostarp uzlīmes veidā, kurā izmantoti simboli, lai informētu galalietotājus par riepu vai riepu partijas veikspēju attiecībā uz I pielikumā izklāstītajiem parametriem;
- 6) “tirdzniecības vieta” ir vieta, kur riepas ir izliktas apskatei vai tiek uzglabātas un tiek piedāvātas tirdzniecībā, tostarp automobiļu izstāžu zālēs, ja tajās galalietotājiem tiek piedāvātas tirdzniecībā riepas, kas nav uzmontētas transportlīdzekļiem;
- 7) “tehnisks reklāmas materiāls” ir dokumentācija drukātā vai elektroniskā veidā, kuru piegādātājs sagatavojis pievienošanai reklāmas materiālam un kurā ir IV pielikumā izklāstītā informācija;
- 8) “ražojuma informācijas lapa” ir standarta dokuments ar III pielikumā izklāstīto informāciju par ražojumu drukātā vai elektroniskā veidā;
- 9) “tehniskā dokumentācija” ir dokumentācija, kas ir pietiekama, lai tirgus uzraudzības iestādēm dotu iespēju novērtēt riepas marķējuma un ražojuma informācijas lapas precizitāti, tostarp VII pielikuma 2. punktā izklāstīto informāciju;
- 10) “ražojumu datubāze” ir ražojumu datubāze, kas izveidota saskaņā ar Regulas (ES) 2017/1369 12. pantu;
- 11) “tālpārdošana” ir piedāvāšana pārdošanai, iznomāšanai vai pirkšanai ar nomaksu pa pastu, pēc kataloga, internetā, pa telefonu vai ar jebkādiem citiem līdzekļiem, kad nevar sagaidīt, ka potenciālajam galalietotājam būs iespēja redzēt apskatei izlikto riepu;
- 12) “ražotājs” ir ražotājs, kā definēts Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 8) punktā;
- 13) “importētājs” ir importētājs, kā definēts Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 9) punktā;
- 14) “pilnvarotais pārstāvis” ir fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties ražotāja vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā ražotāja saistības saskaņā ar šīs regulas prasībām;
- 15) “piegādātājs” ir ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tāda ražotāja pilnvarotais pārstāvis, kurš neveic uzņēmējdarbību Savienībā, vai importētājs, kurš ražojumu laiž Savienības tirgū;
- 16) “izplatītājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, izņemot piegādātāju, kas ražojumu dara pieejamu tirgū;
- 17) “darīt pieejamu tirgū” nozīmē darīt pieejamu tirgū, kā definēts Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 1) punktā;
- 18) “laist tirgū” nozīmē laist tirgū, kā definēts Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 2) punktā;
- 19) “galalietotājs” ir patērētājs, autoparka vadītājs vai autotransporta uzņēmums, kas pērk vai varētu pirkt riepu;
- 20) “parametrs” ir riepas raksturlielums, kam riepas izmantošanas laikā ir būtiska ietekme uz vidi, ceļu satiksmes drošību vai veselību, piemēram, riepas nodilums, nobraukums, rites pretestība, saķere ar slapju ceļu, ārējais rites troksnis, saķere ar sniegu vai saķere ar ledu;
- 21) “riepas tips” ir riepas versija, kuras visām vienībām ir tādi paši tehniskie raksturlielumi uz riepas marķējuma, tādas pašas ražojuma informācijas lapas un tāds pats riepas tipa identifikators;
- 22) “verifikācijas pielaide” ir tirgus uzraudzības iestāžu vai to vārdā veikto verifikācijas testu mērījumu un aprēķinu rezultātu maksimāli pieļaujamā novirze no paziņoto vai publicēto parametru vērtībām, kurā atspoguļota starplaboratoriju rezultātu variāciju novirze;

- 23) “riepas tipa identifikators” ir kods, kas parasti sastāv no burtiem un cipariem, ar kuru konkrētu riepas tipu atšķir no citiem riepu tiptiem, kam ir tāds pats tirdzniecības nosaukums vai tāda pati preču zīme kā piegādātājam;
- 24) “ekvivalents riepas tips” ir riepas tips, kuru laidis tirgū tas pats piegādātājs, kas laidis tirgū citu riepas tipu ar atšķirīgu riepas tipa identifikatoru, un kuram ir tādi paši tehniskie raksturlielumi, kas ir būtiski saistībā ar riepas marķējumu, un tāda pati ražojuma informācijas lapa.

4. pants

Riepu piegādātāju pienākumi

1. Piegādātāji attiecībā uz tirgū laistām C1, C2 un C3 klases riepām bez maksas nodrošina, ka:
 - a) katrai atsevišķai riepai ir uzlīmes veida riepas marķējums, kurš atbilst II pielikumā izklāstītajām prasībām un uz kura norādīta I pielikumā izklāstītā informācija un visu tajā noteikto parametru klase, un ir pievienota ražojuma informācijas lapa; vai
 - b) katrai vienas vai vairāku identisku riepu partijai ir drukāts riepas marķējums, kurš atbilst II pielikumā izklāstītajām prasībām un uz kura norādīta I pielikumā izklāstītā informācija un visu tajā noteikto parametru klase, un ir pievienota ražojuma informācijas lapa.

2. Attiecībā uz tālpārdošanā pārdotām riepām vai riepām, ko piedāvā iegādāties tālpārdošanā, piegādātāji nodrošina, ka riepas marķējums ir attēlots cenas norādes tuvumā un ka ir pieejama ražojuma informācijas lapa, tostarp – pēc galalietotāja pieprasījuma – drukātā veidā. Riepas marķējuma izmērs ir tāds, ka tas ir skaidri redzams un salasāms un proporcionāls izmēram, kas norādīts II pielikuma 2.1. punktā.

Attiecībā uz internetā pārdotām riepām vai riepām, ko piedāvā iegādāties internetā, piegādātāji riepas marķējumu konkrētam riepu tipam var darīt pieejamu ligzdotā vizualizācijā.

3. Piegādātāji nodrošina, ka jebkurā konkrēta riepas tipa vizuālajā reklāmā ir redzams riepas marķējums. Ja vizuālajā reklāmā ir norādīta minētā riepas tipa cena, riepas marķējumu attēlo cenas norādes tuvumā.

Attiecībā uz vizuālām reklāmām internetā – piegādātāji riepas marķējumu var darīt pieejamu ligzdotā vizualizācijā.

4. Piegādātāji nodrošina, ka visos konkrēta riepas tipa tehniskos reklāmas materiālos ir attēlots minētā riepas tipa riepas marķējums un ietverta IV pielikumā izklāstītā informācija.

5. Piegādātāji attiecīgajai valsts iestādei, kā tā definēta Regulas (ES) 2018/858 3. panta 37) punktā, dara zināmas vērtības, kuras izmanto, lai noteiktu saistītās klases, un iesniedz jebkādu papildu informāciju par veikspēju, kuru piegādātājs norāda minēto riepu tipu riepas marķējumā, saskaņā ar šīs regulas I pielikumu, kā arī riepas marķējumu, kas atbilst prasībām, kuras noteiktas šīs regulas II pielikumā. Minēto informāciju saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. un 2. punktu attiecīgajai valsts iestādei iesniedz pirms attiecīgo riepu tipu laišanas tirgū, lai tādējādi iestāde varētu pārbaudīt riepas marķējuma precizitāti.

6. Piegādātāji nodrošina, ka riepu marķējumus un ražojuma informācijas lapās tiek sniegta precīza informācija.

7. Piegādātāji tehnisko dokumentāciju var darīt pieejamu dalībvalstu iestādēm, kuras nav 5. punktā norādītās iestādes, vai – pēc pieprasījuma – attiecīgām valsts akreditētajām struktūrām.

8. Piegādātāji sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm un nekavējoties rīkojas, lai vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma novērstu jebkādu neatbilstību šai regulai, par ko tie ir atbildīgi.

9. Piegādātāji nesniedz vai neattēlo citus marķējumus, marķējuma zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas neatbilst šai regulai un kas varētu maldināt vai mulsināt galalietotāju attiecībā uz I pielikumā izklāstītajiem parametriem.

10. Piegādātāji neizsniedz vai neattēlo marķējumus, kas atdarina šajā regulā noteikto riepas marķējumu.

5. pants

Riepu piegādātāju pienākumi saistībā ar ražojumu datubāzi

1. No 2021. gada 1. maija pirms riepas, kas ražota pēc minētā datuma, laišanas tirgū piegādātāji ražojumu datubāzē ievada VII pielikumā izklāstīto informāciju.
2. Attiecībā uz riepām, kas ir ražotas laikposmā no 2020. gada 25. jūnija līdz 2021. gada 30. aprīlim, piegādātājs līdz 2021. gada 30. novembrim ražojumu datubāzē ievada VII pielikumā izklāstīto informāciju.
3. Attiecībā uz riepām, kas ir laistas tirgū pirms 2020. gada 25. jūnija, piegādātājs var ražojumu datubāzē ievadīt VII pielikumā izklāstīto informāciju.
4. Līdz 1. un 2. punktā minētās informācijas ievadīšanai ražojumu datubāzē piegādātājs nodrošina, ka tehniskās dokumentācijas elektroniskā versija ir pieejama pārbaudes vajadzībām 10 darbdienu laikā pēc tirgus uzraudzības iestādes pieprasījuma saņemšanas.
5. Ja tipa apstiprinātāja iestādēm vai tirgus uzraudzības iestādēm, lai tās varētu veikt savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, ir vajadzīga informācija, kas nav izklāstīta VII pielikumā, piegādātājs tām pēc pieprasījuma sniedz minēto informāciju.
6. Riepu, attiecībā uz kuru ir izdarītas izmaiņas, kas ir būtiskas saistībā ar riepas marķējumu vai ražojuma informācijas lapu, uzskata par jaunu riepas tipu. Piegādātājs ražojumu datubāzē norāda, kad tas izbeidz laist tirgū konkrētas riepas tipa vienības.
7. Pēc tam, kad tirgū ir laista kāda riepas tipa pēdējā vienība, piegādātājs informāciju par minēto riepas tipu glabā ražojumu datubāzes atbilstības daļā piecus gadus.

6. pants

Riepu izplatītāju pienākumi

1. Izplatītāji nodrošina, ka:
 - a) tirdzniecības vietā riepām ir uzlīmes veida riepas marķējums, kurš atbilst II pielikumā izklāstītajām prasībām un kuru piegādātājs piestiprinājis skaidri redzamā vietā atbilstoši 4. panta 1. punkta a) apakšpunktam, un kurš ir pilnībā salasāms, un ka ir pieejama ražojuma informācijas lapa, tostarp – pēc pieprasījuma – drukātā veidā; vai
 - b) pirms tādas riepas pārdošanas, kas ir vienas vai vairāku identisku riepu partijas daļa, drukātais riepas marķējums, kurš atbilst II pielikumā izklāstītajām prasībām, tiek parādīts galalietotājam un tirdzniecības vietā ir uzskatāmi izvietots riepas tuvumā un ka ir pieejama ražojuma informācijas lapa.
 2. Izplatītāji nodrošina, ka jebkurā konkrēta riepas tipa vizuālajā reklāmā ir redzams riepas marķējums. Ja vizuālajā reklāmā ir norādīta minētā riepas tipa cena, riepas marķējumu attēlo cenas norādes tuvumā.
- Attiecībā uz konkrēta riepas tipa vizuālām reklāmām internetā – izplatītāji riepas marķējumu var darīt pieejamu ligzdotā vizualizācijā.
3. Izplatītāji nodrošina, ka visos konkrēta riepas tipa tehniskos reklāmas materiālos ir attēlots riepas marķējums un ietverta IV pielikumā izklāstītā informācija.
 4. Ja pārdošanā esošas riepas galalietotājam pārdošanas laikā nav redzamas, izplatītāji nodrošina, ka galalietotājam pirms pārdošanas tiek izsniegta riepas marķējuma kopija.
 5. Izplatītāji nodrošina, ka tad, ja tālpārdošanai tiek izmantoti papīra formāta katalogi, tajos ir redzams riepas marķējums un ka galalietotājs var piekļūt ražojuma informācijas lapai bezmaksas tīmekļa vietnē un var pieprasīt ražojuma informācijas lapas izdrukā.
 6. Izplatītāji, kas tālpārdošanu veic pa telefonu, informē galalietotājus par katra riepas marķējumā norādītā parametra klasi un informē galalietotājus par to, ka tie var piekļūt riepas marķējumam un ražojuma informācijas lapai bezmaksas tīmekļa vietnē un pieprasīt to izdrukā.
 7. Attiecībā uz internetā pārdotām riepām vai riepām, ko piedāvā iegādāties internetā, izplatītāji nodrošina, ka riepas marķējums ir attēlots cenas norādes tuvumā un ka ir pieejama ražojuma informācijas lapa. Riepas marķējuma izmērs ir tāds, ka tas ir skaidri redzams un salasāms un proporcionāls izmēram, kas norādīts II pielikuma 2.1. punktā.

Izplatītāji riepas marķējumu konkrētam riepu tipam var darīt pieejamu ligzdotā vizualizācijā.

7. pants

Transportlīdzekļu piegādātāju un transportlīdzekļu izplatītāju pienākumi

Ja galalietotāji ir iecerējuši iegādāties jaunu transportlīdzekli, transportlīdzekļa piegādātāji un transportlīdzekļa izplatītāji minētajiem galalietotājiem pirms pārdošanas izsniedz riepas marķējumu kopā ar transportlīdzekli piedāvātajām vai tam uzmontētajām riepām un jebkādu attiecīgo tehnisko reklāmas materiālu un nodrošina, ka ir pieejama ražojuma informācijas lapa.

8. pants

Mitināšanas pakalpojuma sniedzēja pienākumi

Ja pakalpojuma sniedzējs, kā minēts Direktīvas 2000/31/EK 14. pantā, atļauj savā interneta vietnē pārdot riepas, minētais pakalpojuma sniedzējs nodrošina, ka piegādātāja sniegtais riepas marķējums un ražojuma informācijas lapa ir attēloti cenas norādes tuvumā, un informē izplatītāju par pienākumu attēlot riepas marķējumu un ražojuma informācijas lapu.

9. pants

Testēšanas un mērīšanas metodes

Informāciju par parametriem, ko riepas marķējumā norāda saskaņā ar 4., 6. un 7. pantu, iegūst saskaņā ar I pielikumā minētajām testēšanas metodēm un V pielikumā minēto laboratoriju pielīdzināšanas procedūru.

10. pants

Verifikācijas procedūra

Novērtējot deklarēto klašu atbilstību šai regulai, dalībvalstis katram I pielikumā izklāstītajam parametram piemēro VI pielikumā noteikto verifikācijas procedūru.

11. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Dalībvalstis savā teritorijā nekavē šai regulai atbilstošu riepu laišanu tirgū vai lietošanas uzsākšanu.
2. Ja dalībvalstis nosaka stimulējošus pasākumus attiecībā uz riepām, šādi stimulējoši pasākumi attiecas tikai uz A vai B klases riepām attiecībā uz to rites pretestību vai saķeri ar slapju ceļu attiecīgi I pielikuma A un B daļas nozīmē. Šīs regulas nolūkos nodokļu un fiskālus pasākumus neuzskata par stimulējošiem pasākumiem.
3. Neskarot Regulu (ES) 2019/1020, ja attiecīgajai valsts iestādei, kas definēta Regulas (ES) 2018/858 3. panta 37) punktā, ir pietiekams pamats uzskatīt, ka piegādātājs nav nodrošinājis riepas marķējuma precizitāti saskaņā ar šīs regulas 4. panta 6. punktu, tā pārbauda, vai riepas marķējumā norādītās klases un jebkāda papildu informācija par veikspēju atbilst vērtībām un dokumentācijai, ko piegādātājs iesniedzis saskaņā ar šīs regulas 4. panta 5. punktu.
4. Dalībvalstis saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1020 nodrošina, ka valsts tirgus uzraudzības iestādes izveido sistēmu regulāru un *ad hoc* pārbaudžu veikšanai tirdzniecības vietās, lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu.
5. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām un izpildes mehānismiem, ko piemēro par šīs regulas un deleģēto aktu, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis līdz 2021. gada 1. maijam dara zināmus Komisijai tos noteikumus un tos pasākumus, par kuriem Komisijai iepriekš nav paziņots, un nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

12. pants

Savienības tirgus uzraudzība un Savienības tirgū ienākošo ražojumu kontrole

1. Regulu (ES) 2019/1020 piemēro riepām, uz kurām attiecas šī regula un attiecīgie deleģētie akti, kas pieņemti, ievērojot šo regulu.
2. Komisija veicina un atbalsta sadarbību un apmaiņu ar informāciju par tirgus uzraudzību attiecībā uz riepu marķēšanu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par tirgus uzraudzību vai Savienības tirgū ienākošu riepu kontroli, un starp šīm iestādēm un Komisiju, jo īpaši ciešāk iesaistot Administratīvās sadarbības grupu riepu marķēšanas jautājumos.
3. Dalībvalstu valstu tirgus uzraudzības stratēģijās, kas izstrādātas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 13. pantu, iekļauj darbības, kuras nodrošina šīs regulas izpildes efektivitāti.
4. Ja piegādātājs neievēro šo regulu vai attiecīgos deleģētos aktus, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, tirgus uzraudzības iestādes var no piegādātāja atgūt izdevumus par dokumentu pārbaudi un ražojumu fizisku testēšanu.

13. pants

Deleģētie akti

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai grozītu:
 - a) II pielikumu attiecībā uz riepas marķējuma saturu un formātu;
 - b) I pielikuma D un E daļu un II, III, IV, V, VI un VII pielikumu, pielāgojot tehnikas attīstībai tajos izklāstītās vērtības, aprēķinu metodes un prasības.
2. Līdz 2022. gada 26. jūnijam Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai papildinātu šo regulu, ieviešot pielikumos jaunas informācijas prasības attiecībā uz atjaunotām riepām, ar noteikumu, ka ir pieejama piemērota testēšanas metode.
3. Komisija tiek arī pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 14. pantu, lai iekļautu parametrus vai informācijas prasības attiecībā uz riepu nodilumu un nobraukumu, tiklīdz Eiropas vai starptautiskajām standartizācijas organizācijām būs pieejamas uzticamas, precīzas un atkārtojamas metodes, lai testētu un mērītu riepu nodilumu un nobraukumu, un ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) Komisija ir veikusi rūpīgu ietekmes novērtējumu; un
 - b) Komisija ir pienācīgi apspriedusies ar attiecīgajām ieinteresētajām personām.
4. Attiecīgā gadījumā Komisija, sagatavojot deleģētos aktus, testē riepu marķējumu saturu un formātu reprezentatīvu Savienības klientu grupu vidū, lai nodrošinātu, ka riepu marķējumi ir skaidri saprotami, un publicē rezultātus.

14. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2020. gada 25. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 13. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

15. pants

Izvērtēšana un ziņošana

Komisija līdz 2025. gada 1. jūnijam veic šīs regulas izvērtēšanu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

Minētajā ziņojumā novērtē, cik lielā mērā šī regula un saskaņā ar to pieņemtie deleģētie akti ir veicinājuši to, ka galalietotāji izvēlas labākas veiktspējas riepas, ņemot vērā šīs regulas un saskaņā ar to pieņemto deleģēto aktu ietekmi uz uzņēmumiem, degvielas patēriņu, drošību, siltumnīcefekta gāzu emisijām, patērētāju informētību un tirgus uzraudzības pasākumiem. Ziņojumā arī novērtē izmaksas un ieguvumus saistībā ar obligātu un neatkarīgu trešās personas veiktu riepas marķējumā sniegtās informācijas verifikāciju, ņemot vērā iegūto pieredzi attiecībā uz plašāku ietvaru, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 661/2009.

16. pants

Grozījums Regulā (ES) 2017/1369

Regulas (ES) 2017/1369 12. panta 2. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “a) atbalstīt tirgus uzraudzības iestādes tām noteikto uzdevumu veikšanā saskaņā ar šo regulu un attiecīgajiem deleģētajiem aktiem, tostarp to izpildē, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/740 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/740 (2020. gada 25. maijs) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem, ar ko groza Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1222/2009 (OV L 177, 5.6.2020., 1. lpp.).”

17. pants

Regulas (EK) Nr. 1222/2009 atcelšana

Regula (EK) Nr. 1222/2009 tiek atcelta no 2021. gada 1. maija.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas VIII pielikumā.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2021. gada 1. maija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 25. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

I PIELIKUMS

RIEPU PARAMETRU TESTĒŠANA, KLASIFIKĀCIJA UN MĒRĪŠANA

A daļa. Degvielas patēriņa efektivitātes klases un rites pretestības koeficients

Degvielas patēriņa efektivitātes klasi nosaka un norāda riepas marķējumā, par pamatu izmantojot rites pretestības koeficientu (RRC, ko izsaka N/kN) atbilstīgi turpmāk tabulā norādītajai "A" līdz "E" skalai, un mēra saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikumu un pielīdzina atbilstīgi V pielikumā noteiktajai laboratoriju pielīdzināšanas procedūrai.

Ja riepu tips pieder pie vairāk nekā vienas riepu klases (piemēram, C1 un C2), minētā riepu tipa degvielas patēriņa efektivitātes klases noteikšanai izmanto to klasifikācijas skalu, kas attiecas uz augstāko riepu klasi (piemēram, C2, nevis C1).

	C1 klases riepas	C2 klases riepas	C3 klases riepas
Degvielas patēriņa efektivitātes klase	RRC, N/kN	RRC, N/kN	RRC, N/kN
A	$RRC \leq 6,5$	$RRC \leq 5,5$	$RRC \leq 4,0$
B	$6,6 \leq RRC \leq 7,7$	$5,6 \leq RRC \leq 6,7$	$4,1 \leq RRC \leq 5,0$
C	$7,8 \leq RRC \leq 9,0$	$6,8 \leq RRC \leq 8,0$	$5,1 \leq RRC \leq 6,0$
D	$9,1 \leq RRC \leq 10,5$	$8,1 \leq RRC \leq 9,0$	$6,1 \leq RRC \leq 7,0$
E	$RRC \geq 10,6$	$RRC \geq 9,1$	$RRC \geq 7,1$

B daļa. Saķeres ar slapju ceļu klases

1. Saķeres ar slapju ceļu klasi nosaka un norāda riepas marķējumā, pamatojoties uz saķeres ar slapju ceļu indeksu (G), atbilstīgi turpmāk tabulā norādītajai skalai no "A" līdz "E", to aprēķina saskaņā ar 2. punktu un mēra saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 5. pielikumu.

2. Saķeres ar slapju ceļu indeksa (G) aprēķināšana

$$G = G(T) - 0,03$$

kur:

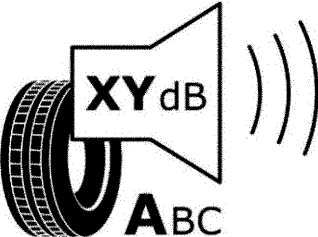
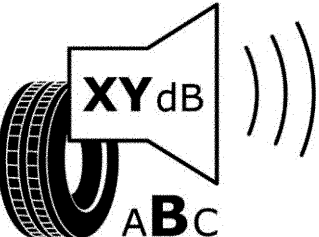
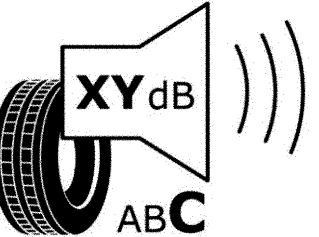
$G(T)$ = izmēģinātās riepas saķeres ar slapju ceļu indekss, kas izmērīts vienā testēšanas ciklā.

	C1 klases riepas	C2 klases riepas	C3 klases riepas
Saķeres ar slapju ceļu klase	G	G	G
A	$1,55 \leq G$	$1,40 \leq G$	$1,25 \leq G$
B	$1,40 \leq G \leq 1,54$	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$
C	$1,25 \leq G \leq 1,39$	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$
D	$1,10 \leq G \leq 1,24$	$0,95 \leq G \leq 1,09$	$0,80 \leq G \leq 0,94$
E	$G \leq 1,09$	$G \leq 0,94$	$G \leq 0,79$

C daļa. Ārējā rites trokšņa klases un izmērītā vērtība

Ārējā rites trokšņa izmērīto vērtību (N, kas izteikta dB(A)) norāda decibelos un aprēķina saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 3. pielikumu.

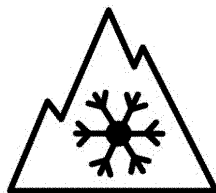
Ārējā rītes trokšņa klasi nosaka un norāda riepas marķējumā, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 661/2009 II pielikuma C daļā noteiktajām robežvērtībām (LV), šādi:

$N \leq LV - 3$	$LV - 3 < N \leq LV$	$N > LV$
		

D daļa. Saķere ar sniegu

Saķeres ar sniegu veikspēju testē saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 7. pielikumu.

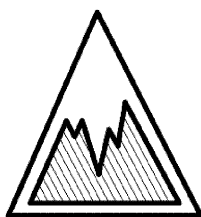
Riepu, kas atbilst ANO EEK Noteikumos Nr. 117 noteiktajām minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, klasificē kā riepu, ko izmanto smagos sniega apstākļos, un riepas marķējumā norāda šādu piktogrammu:

E daļa. Saķere ar ledu

Saķeres ar ledu veikspēju testē saskaņā ar uzticamām, precīzām un atkārtotām metodēm, tostarp attiecīgā gadījumā, izmantojot starptautiskus standartus, kuros ir ņemtas vērā vispār atzītas vismodernākās atziņas.

Riepai, kas atbilst saķeres ar ledu attiecīgajām minimālajām indeksa vērtībām, riepas marķējumā norāda šādu piktogrammu:

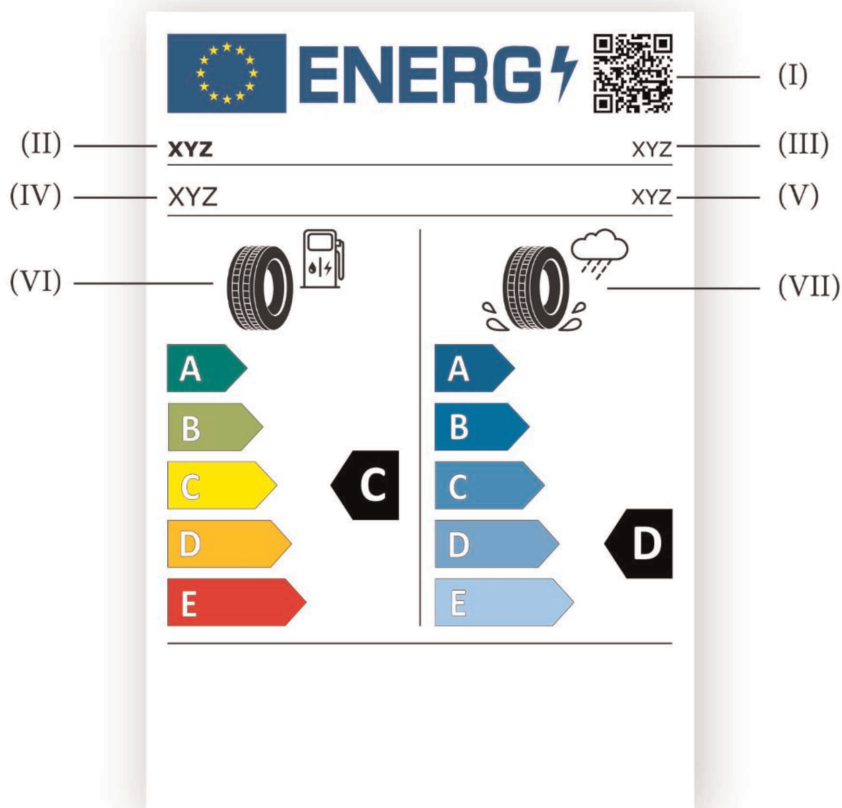

II PIELIKUMS

RIEPAS MARĶĒJUMA SATURS UN FORMĀTS

1. Riepas marķējuma saturs

1.1. Informācija, kura jāiekļauj riepas marķējuma augšējā daļā:

I. QR kods.

II. Piegādātāja tirdzniecības nosaukums vai preču zīme.

III. Riepas tipa identifikators.

IV. Riepas izmēra apzīmējums, kravnesības indekss un ātruma kategorijas simbols, kā norādīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumos Nr. 30 ⁽¹⁾ to jaunākajā redakcijā, kas piemērojama Savienībai, (ANO/EEK Noteikumi Nr. 30) un Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumos Nr. 54 ⁽²⁾ to jaunākajā redakcijā, kas piemērojama Savienībai, (ANO/EEK Noteikumi Nr. 54) attiecīgi attiecībā uz C1, C2 un C3 klases riepām.

V. Riepu klase, t. i., C1, C2 vai C3.

VI. Degvielas patēriņa efektivitātes piktogramma, skala un veiktspējas klase.

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumi Nr. 30 – Vienoti noteikumi pneimatisko riepu apstiprināšanai mehāniskajiem transportlīdzekļiem un to piekabēm (OV L 201, 30.7.2008., 70. lpp.).

⁽²⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) Noteikumi Nr. 54 – Vienoti noteikumi par komerciālo transportlīdzekļu un to piekabju pneimatisko riepu apstiprinājumu (OV L 183, 11.7.2008., 41. lpp.).

VII. Saķeres ar slapju ceļu piktogramma, skala un veikspējas klase.

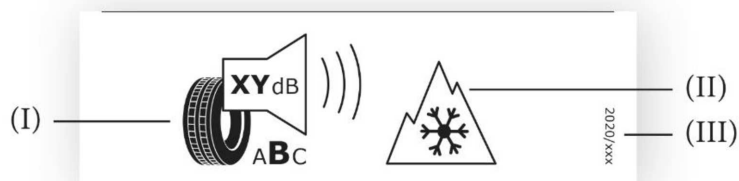
- 1.2. Informācija, kura jāiekļauj riepas marķējuma apakšējā daļā visām riepām, izņemot riepās, kuras atbilst minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas minētas ANO EEK Noteikumos Nr. 117, vai attiecīgajām minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām, vai abām:

- I. Ārējā rītes trokšņa piktogramma, vērtība (izteikta dB(A) un noapaļota līdz tuvākajam veselajam skaitlim) un veikspējas klase.

II. Šīs regulas kārtas numurs: "2020/740".

- 1.3. Informācija, kura jāiekļauj riepas marķējuma apakšējā daļā riepām, kuras atbilst minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas minētas ANO EEK Noteikumos Nr. 117:

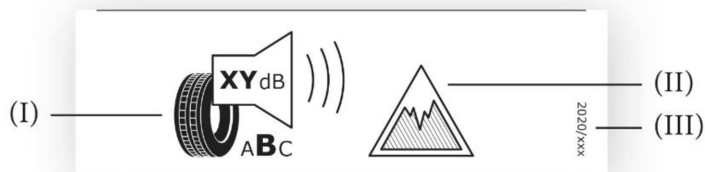

- I. Ārējā rītes trokšņa piktogramma, vērtība (izteikta dB(A) un noapaļota līdz tuvākajam veselajam skaitlim) un veikspējas klase.

II. Saķeres ar sniegu piktogramma.

III. Šīs regulas kārtas numurs: "2020/740".

- 1.4. Informācija, kura jāiekļauj riepas marķējuma apakšējā daļā riepām, kuras atbilst minimālajām atbilstīgajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām:

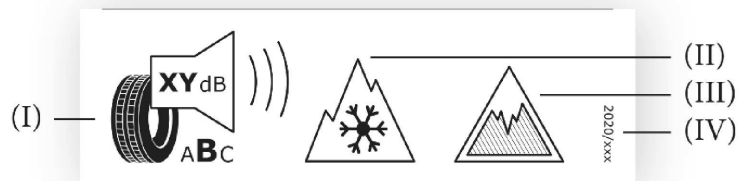

- I. Ārējā rītes trokšņa piktogramma, vērtība (izteikta dB(A) un noapaļota līdz tuvākajam veselajam skaitlim) un veikspējas klase.

II. Saķeres ar ledu piktogramma.

III. Šīs regulas kārtas numurs: "2020/740".

- 1.5. Informācija, kura jāiekļauj riepās marķējuma apakšējā daļā riepām, kuras atbilst gan minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas minētas ANO EEK Noteikumos Nr. 117, gan minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām:

I. Ārējā rītes trokšņa piktogramma, vērtība (izteikta dB(A) un noapaļota līdz tuvākajam veselajam skaitlim) un veikspējas klase.

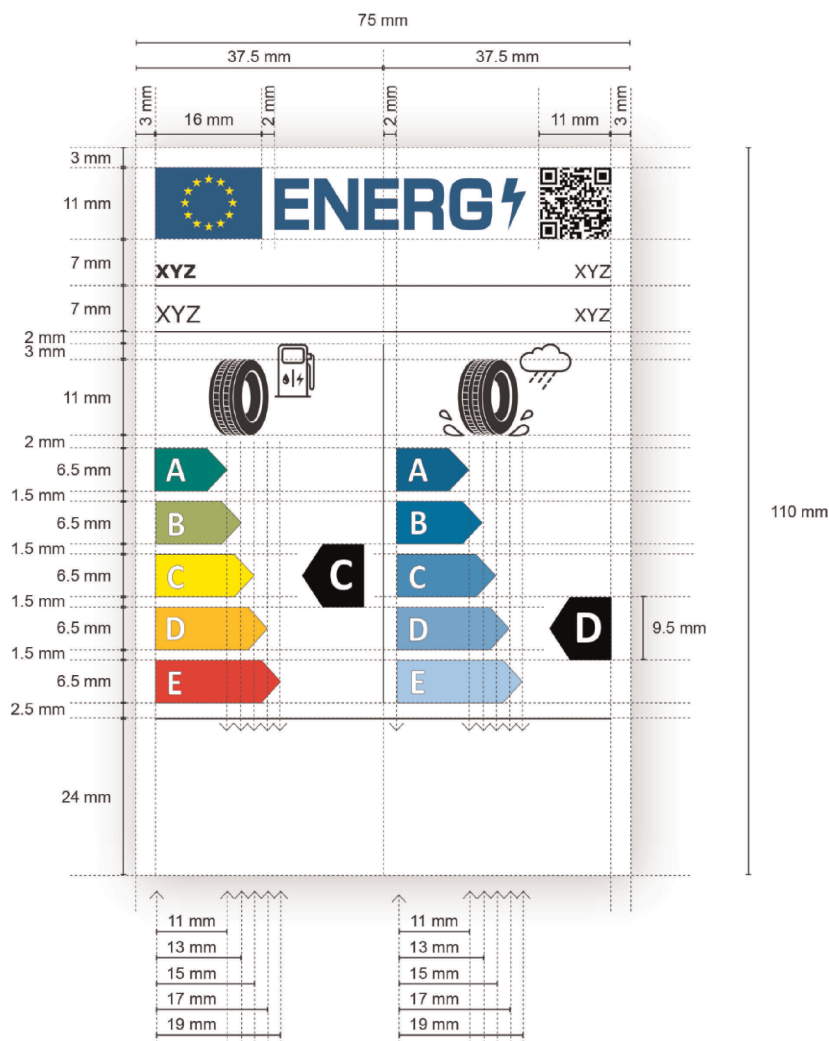
II. Saķeres ar sniegu piktogramma.

III. Saķeres ar ledu piktogramma.

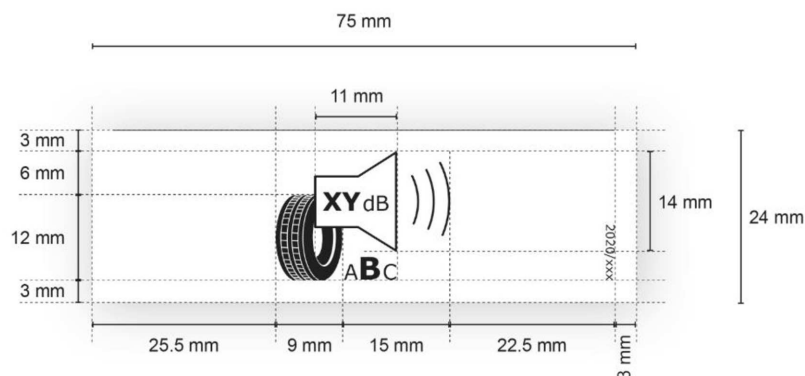
IV. Šīs regulas kārtas numurs: "2020/740".

2. Riepās marķējuma formāts

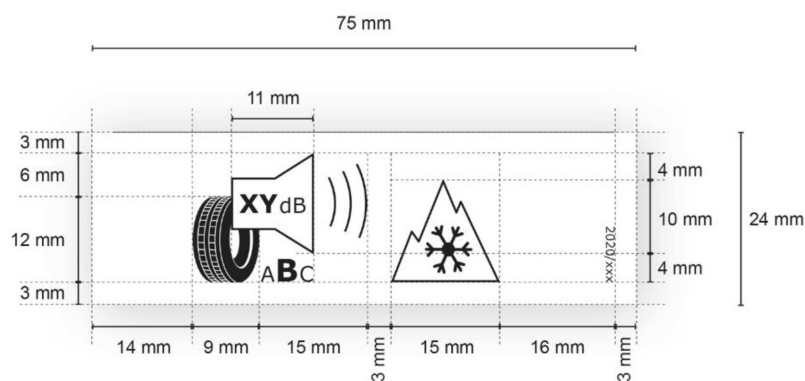
2.1. Riepās marķējuma augšējās daļas formāts:

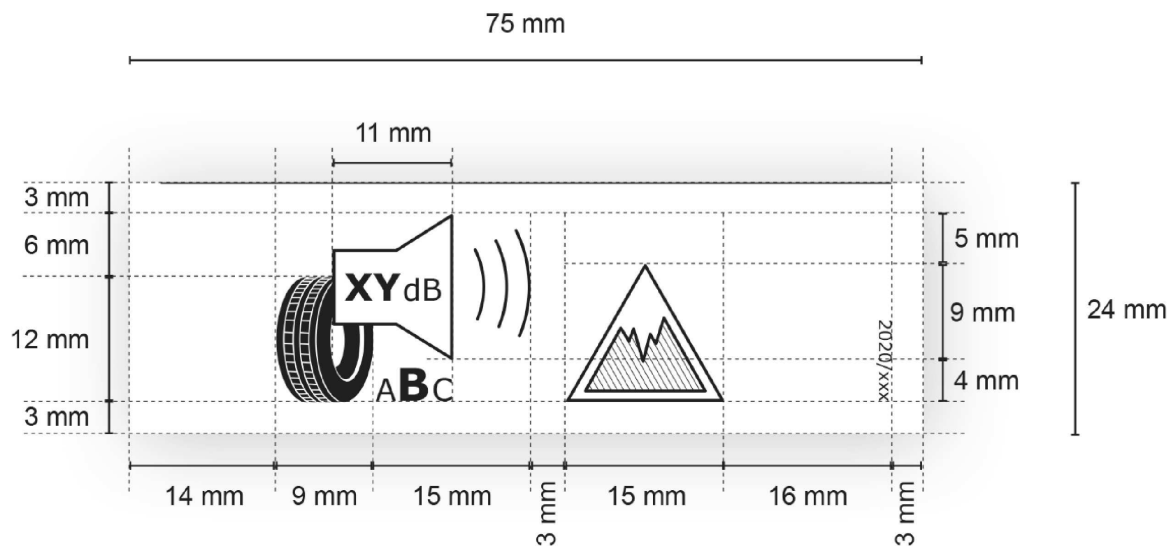
- 2.1.1. Riepas marķējuma apakšējās daļas formāts visām riepām, izņemot riepās, kuras atbilst minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas izklāstītas ANO EEK Noteikumos Nr. 117, vai atbilstīgajām minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām, vai abām:

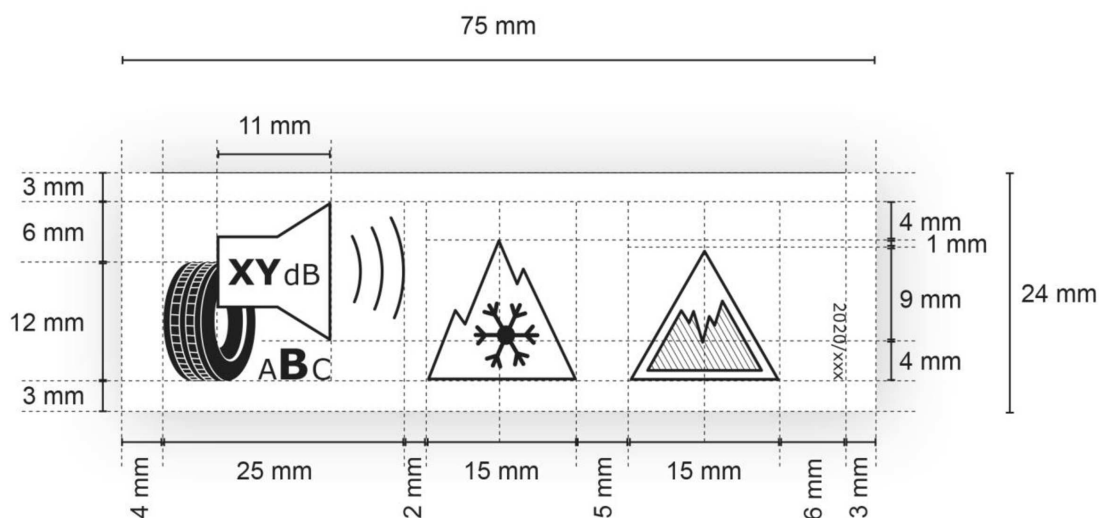
- 2.1.2. Riepas marķējuma apakšējās daļas formāts riepām, kuras atbilst minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas izklāstītas ANO EEK Noteikumos Nr. 117:

- 2.1.3. Riepas marķējuma apakšējās daļas formāts riepām, kuras atbilst minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām:

2.1.4. Riepas marķējuma apakšējās daļas formāts riepām, kuras atbilst gan attiecīgajām minimālajām saķeres ar sniegu indeksa vērtībām, kas izklāstītas ANO EEK Noteikumos Nr. 117, gan minimālajām saķeres ar ledu indeksa vērtībām:

2.2. Šā pielikuma 2.1. punkta nolūkos:

- rievas marķējuma minimālais lielums: 75 mm platumā un 110 mm augstumā. Pat ja rievas marķējums ir izdrukāts lielākā formātā, tā saturs paliek samērīgs ar iepriekš norādītajām specifikācijām;
- rievas marķējuma fons: 100 % balts;
- burtveidoli: *Verdana* un *Calibri*;
- rievas marķējumu veidojošo elementu izmēri un specifikācijas – kā norādīts iepriekš;
- krāsu kodi, izmantojot CMYK sistēmu – ciānkrāsa, fuksīns, dzeltens un melns –, atbilst šādām prasībām:

— ES logotipa krāsas:

— fons: 100,80,0,0,

— zvaigznes: 0,0,100,0,

— enerģijas logotipa krāsa: 100,80,0,0,

— QR kods: 100 % melns,

— piegādātāja tirdzniecības nosaukums vai preču zīme: 100 % melns un *Verdana Bold* 7 pt,

— rievas tipa identifikators: 100 % melns un *Verdana Regular* 7 pt,

— riepu izmēru apzīmējums, krāvēsības indekss un ātruma kategorijas simbols: 100 % melns un *Verdana Regular* 10 pt,

— riepu klase: 100 % melns un *Verdana Regular* 7 pt, līdzinājums labajā pusē,

— degvielas patēriņa efektivitātes skalas un saķeres ar slapju ceļu skalas burti: 100 % balts un *Calibri Bold* 19 pt; burti centrēti uz ass 4,5 mm attālumā no bultu kreisās puses,

— degvielas patēriņa efektivitātes “A” līdz “E” skalas bultu CMYK krāsu kodi:

— A klase: 100,0,100,0,

— B klase: 45,0,100,0,

— C klase: 0,0,100,0,

— D klase: 0,30,100,0,

— E klase: 0,100,100,0,

- saķeres ar slapju ceļu “A” līdz “E” skalas bultu CMYK krāsu kodi:
 - A : 100,60,0,0,
 - B : 90,40,0,0,
 - C : 65,20,0,0,
 - D : 50,10,0,0,
 - E : 30,0,0,0,
 - iekšējās atdalošās joslas: biezums 0,5 pts, krāsa 100 % melns,
 - degvielas patēriņa efektivitātes klases burts: 100 % balts un *Calibri Bold* 33 pt. Degvielas patēriņa efektivitātes klases un saķeres ar slapju ceļu klases bultas un atbilstošās “A” līdz “E” skalas bultas novieto tā, lai to gali būtu nolīdzināti. Degvielas patēriņa efektivitātes klases burtu un saķeres ar slapju ceļu klases burtu novieto bultas taisnstūra daļas, kas ir 100 % melns, centrā,
 - degvielas patēriņa efektivitātes piktogramma: platums – 16 mm; augstums –14 mm, biezums 1 pts, krāsa: 100 % melns,
 - saķeres ar slapju ceļu piktogramma: platums – 20 mm; augstums –14 mm, biezums 1 pts, krāsa: 100 % melns,
 - ārējā rites trokšņa piktogramma: platums – 24 mm; augstums –18 mm, biezums 1 pts, krāsa: 100 % melns. Decibelu skaits skaļrunī *Verdana Bold* 12 pt, vienība “dB” *Regular* 9 pt; ārējā rites trokšņa klašu diapazons (A līdz C) iecentrēts zem piktogrammas, piemērojamās ārējā rites trokšņa klases burts *Verdana Bold* 16 pt un pārējie ārējā rites trokšņa klašu burti *Verdana Regular* 10 pt,
 - saķeres ar sniegu piktogramma: platums – 15 mm; augstums –13 mm, biezums 1 pts, krāsa: 100 % melns,
 - saķeres ar ledu piktogramma: platums – 15 mm; augstums –13 mm, biezums 1 pts, slīpo svītru biezums 0,5 pts, krāsa: 100 % melns,
 - regulas numurs 100 % melns *Verdana Regular* 6 pt.
-

III PIELIKUMS

RAŽOJUMA INFORMĀCIJAS LAPA

Informāciju, kas izklāstīta riepu ražojuma informācijas lapā, iekļauj ražojuma brošūrā vai citā informatīvā materiālā, kurš tiek izsniegts kopā ar riepu, un minētā informācija ir šāda:

- a) piegādātāja tirdzniecības nosaukums vai preču zīme vai ražotāja tirdzniecības nosaukums vai preču zīme, ja tas atšķiras no piegādātāja tirdzniecības nosaukuma vai preču zīmes;
 - b) riepas tipa identifikators;
 - c) riepas izmēra apzīmējums, kravnesības indekss un ātruma kategorijas simbols, kā norādīts ANO EEK Noteikumos Nr. 30 vai ANO EEK Noteikumos Nr. 54 attiecīgi attiecībā uz C1, C2 un C3 klases riepām;
 - d) riepas degvielas patēriņa efektivitātes klase saskaņā ar I pielikumu;
 - e) riepas saķeres ar slapju ceļu klase saskaņā ar I pielikumu;
 - f) ārējā rites trokšņa klase un vērtība decibelos saskaņā ar I pielikumu;
 - g) informācija par to, vai riepa ir paredzēta izmantošanai smagos sniega apstākļos;
 - h) informācija par to, vai riepa ir saķeres ar ledu riepa;
 - i) riepas tipa ražošanas sākuma datums (divas zīmes norāda nedēļu un divas zīmes – gadu);
 - j) riepas tipa ražošanas beigu datums, tiklīdz tas ir zināms (divas zīmes norāda nedēļu un divas zīmes – gadu).
-

IV PIELIKUMS

TEHNISKOS REKLĀMAS MATERIĀLOS SNIEDZAMĀ INFORMĀCIJA

1. Informāciju par riepām tehniskos reklāmas materiālos sniedz šādā secībā:
 - a) degvielas patēriņa efektivitātes klase (burts "A" līdz "E");
 - b) saķeres ar slapju ceļu klase (burts no "A" līdz "E");
 - c) ārējā rītes trokšņa klase un izmērītā vērtība, kas izteikta dB;
 - d) informācija par to, vai riepa ir riepa, ko izmanto smagos sniega apstākļos;
 - e) informācija par to, vai riepa ir saķeres ar ledu riepa.
2. 1. punktā minētā informācija atbilst šādām prasībām:
 - a) tā ir viegli salasāma;
 - b) tā ir viegli saprotama;
 - c) ja riepų saimē riepų tipus klasificē atšķirīgi atkarībā no izmēriem vai citiem raksturlielumiem, norāda diapazonu starp riepų tipiem ar vissliktākajiem parametriem un ar vislabākajiem parametriem.
3. Piegādātāji to tīmekļa vietnēs dara pieejamu arī šādu informāciju:
 - a) saiti uz attiecīgo Komisijas tīmekļa lapu, kas veltīta šai regulai;
 - b) uz riepų marķējuma uzdrukāto piktogrammu skaidrojumu;
 - c) paziņojumu, kurā uzsvērts, ka faktiskais degvielas ietaupījums un satiksmes drošība lielā mērā ir atkarīga no vadītāja rīcības, un jo īpaši šādiem faktoriem:
 - videi draudzīgs braukšanas stils var būtiski samazināt degvielas patēriņu,
 - regulāri jāpārbauda spiediens riepās, lai uzlabotu degvielas patēriņa efektivitāti un saķeri ar slapju ceļu,
 - vienmēr jāievēro bremzēšanas ceļam vajadzīgā distance.
4. Piegādātāji un izplatītāji to tīmekļa vietnēs attiecīgā gadījumā dara pieejamu arī paziņojumu, kurā uzsvērts fakts, ka saķeres ar ledu riepų ir īpaši izstrādātas ceļa segumam, kas klāts ar ledu un sapresētu sniegu, un tās būtu jālieto vienīgi ļoti smagos klimatiskos apstākļos (piemēram, aukstā temperatūrā) un ka saķeres ar ledu riepų lietošana mazāk smagos klimatiskos apstākļos (piemēram, mitros apstākļos vai siltākā temperatūrā) varētu izraisīt mazāk optimālu veiktspēju, jo īpaši attiecībā uz saķeri ar slapju ceļu, vadību un nolietošanos.

V PIELIKUMS

LABORATORIJU PIELĪDZINĀŠANAS PROCEDŪRA RITES PRETESTĪBAS MĒRĪJUMIEM

1. Definīcijas

Laboratoriju pielīdzināšanas procedūrā rites pretestības mērījumiem piemēro šādas definīcijas:

- 1) "atsauces laboratorija" ir laboratorija, kas ietilpst tādu laboratoriju tīklā, kuru nosaukumi laboratoriju pielīdzināšanas procedūras vajadzībām ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un kas ar savu atsauces iekārtu spēj nodrošināt 3. iedaļā noteikto testēšanas rezultātu precizitāti;
- 2) "kandidātlaboratorija" ir tāda laboratorija, kas piedalās laboratoriju pielīdzināšanas procedūrā, bet nav atsauces laboratorija;
- 3) "pielīdzināšanas riepa" ir riepa, ko testē nolūkā veikt laboratoriju pielīdzināšanas procedūru;
- 4) "pielīdzināšanas riepu komplekts" ir piecu vai vairāku pielīdzināšanas riepu komplekts pielīdzināšanai vienai atsevišķai iekārtai;
- 5) "piešķirtā vērtība" ir vienas pielīdzināšanas riepas rites pretestības koeficienta (RRC) teorētiska vērtība, ko izmērījusi teorētiska laboratorija, kas pārstāv atsauces laboratoriju tīklu, kuru izmanto laboratoriju pielīdzināšanas procedūrā;
- 6) "iekārta" ir katras riepas testēšanas vārpsta vienā konkrētā mērīšanas metodē; piemēram, divas vārpstas, kuras iedarbojas uz vienu veltni, neuzskata par vienu iekārtu.

2. Vispārīgi noteikumi

2.1. Princips

Atsauces laboratorijā (l) izmērīto (m) rites pretestības koeficientu ($RRC_{m,l}$) pielīdzina atsauces laboratoriju tīkla piešķirtajām vērtībām.

Ar kandidātlaboratorijas (c) iekārtu izmērīto (m) rites pretestības koeficientu ($RRC_{m,c}$) pielīdzina ar vienas tīkla atsauces laboratorijas starpniecību, ko tā pati izvēlas.

2.2. Riepu atlases prasības

Pielīdzināšanas riepu komplektu laboratoriju pielīdzināšanas procedūrai atlasa saskaņā ar turpmāk noteiktajiem kritērijiem. Vienu pielīdzināšanas riepu komplektu atlasa kopā C1 un C2 klases riepām un vienu komplektu – C3 klases riepām:

- a) pielīdzināšanas riepu komplektu atlasa tā, lai aptvertu kopā dažādu C1 un C2 klases riepu vai C3 klases riepu RRC diapazonu; jebkurā gadījumā atšķirības starp pielīdzināšanas riepu komplekta augstāko RRC_m un zemāko RRC_m vērtību pirms un pēc pielīdzināšanas nepārsniedz:
 - i) 3 N/kN C1 un C2 klases riepām; un
 - ii) 2 N/kN C3 klases riepām;
- b) RRC_m kandidātlaboratorijās vai atsauces laboratorijās ($RRC_{m,c}$ vai $RRC_{m,l}$), pamatojoties uz deklarētajām katras pielīdzināšanas riepu komplekta pielīdzināšanas riepas RRC vērtībām, ir izklaidētas vienmērīgi;
- c) slodzes indeksa vērtības atbilstoši aptver testējamo riepu diapazonu, nodrošinot, ka arī rites pretestības vērtības aptver testējamo riepu diapazonu.

Pirms izmantošanas katru pielīdzināšanas riepu pārbauda un aizstāj, ja:

- a) pielīdzināšanas riepa ir tādā stāvoklī, kurā tā ir nederīga turpmākiem testiem; vai
- b) pēc iespējama iekārtas noviržu korekcijas $RRC_{m,c}$ vai $RRC_{m,l}$ mērījumu novirze attiecībā pret iepriekš veiktiem mērījumiem pārsniedz 1,5 %.

2.3. Mērīšanas metode

Atsauces laboratorija mēra katru pielīdzināšanas riepu četras reizes un saglabā pēdējos trīs rezultātus turpmākai analīzei saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 4. punktu un piemērojot nosacījumus, kas noteikti ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 3. punktā.

Kandidātlaboratorija mēra katru pielīdzināšanas riepu ($n + 1$) reizes (n ir norādīts šā pielikuma 5. iedaļā) un saglabā pēdējos n rezultātus turpmākai analīzei saskaņā ar ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 4. punktu un piemērojot nosacījumus, kas izklāstīti ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 3. punktā.

Veicot pielīdzināšanas riepas mērījumus, rīteni ar uzmontēto riepu pēc katra mērījuma noņem no iekārtas un visu ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 4. punktā minēto testa procedūru atkārto no sākuma.

Kandidātlaboratorija vai atsauces laboratorija aprēķina:

- izmērīto vērtību katrai pielīdzināšanas rīpei katrā mērījumā, kā noteikts ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikuma 6.2. un 6.3. punktā, (t. i., ar korekciju 25 °C temperatūrai un veltna diametram 2 m);
- pēdējo trīs izmērīto vērtību vidējo vērtību katrai pielīdzināšanas rīpei (atsauces laboratoriju gadījumā) vai pēdējo n izmērīto vērtību vidējo vērtību katrai pielīdzināšanas rīpei (kandidātlaboratoriju gadījumā); un
- standarta novirzi (σ_m), ko aprēķina šādi:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n} \cdot \sum_{j=2}^{n+1} Cr_{i,j} \right)^2}$$

kur:

- i ir pielīdzināšanas riepu skaitlisks mainīgais no 1 līdz p ;
- j ir skaitlisks mainīgais no 2 līdz $n + 1$ katra mērījuma pēdējiem n atkārtojumiem konkrētai pielīdzināšanas rīpei;
- $n + 1$ ir riepas mērījumu atkārtojumu skaits ($n + 1 = 4$ atsauces laboratorijām un $n + 1 \geq 4$ kandidātlaboratorijām);
- p ir pielīdzināšanas riepu skaits ($p \geq 5$).

2.4. Aprēķiniem un rezultātiem izmantojamie datu formāti

Izmērītās RRC vērtības, kas koriģētas, ņemot vērā veltna diametru un temperatūru, noapaļo līdz divām zīmēm aiz komata.

Aprēķinus pēc tam veic ar visiem cipariem: noapaļošanu veic tikai galīgās pielīdzināšanas vienādojumos.

Visas standarta novirzes vērtības norāda ar trīs zīmēm aiz komata.

Visas RRC vērtības norāda ar divām zīmēm aiz komata.

Visus pielīdzināšanas koeficientus (A_{1i} , B_{1i} , A_{2c} un B_{2c}) noapaļo un norāda līdz četrām zīmēm aiz komata.

3. Atsauces laboratorijām piemērojamās prasības un piešķirto vērtību noteikšana

Katrai pielīdzināšanas rīpei piešķirtās vērtības nosaka atsauces laboratoriju tīkls. Ik pēc diviem gadiem tīkls izvērtē piešķirto vērtību stabilitāti un derīgumu.

Katra atsauces laboratorija, kas ietilpst tīklā, atbilst ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikumā noteiktajām specifikācijām, un to standartnovirze (σ_m) ir šāda:

- ne lielāka kā 0,05 N/kN – C1 un C2 klases rīpām; un
- ne lielāka kā 0,05 N/kN – C3 klases rīpām.

Pielīdzināšanas riepu komplektus, kas ir atlasīti saskaņā ar 2.2. iedaļu, katra atsauces laboratoriju tīkla laboratorija mēra saskaņā ar 2.3. iedaļu.

Katrai pielīdzināšanas rīpei piešķir vērtību, kas ir to izmērīto vērtību vidējais lielums, kuras šai pielīdzināšanas rīpei norādījušas tīkla atsauces laboratorijas.

4. Procedūra atsauces laboratorijas pielīdzināšanai piešķirtajām vērtībām

Katra atsauces laboratorija (*l*) pielīdzina sevi katrai jaunai piešķirto vērtību kopai un vienmēr pēc ievērojamiem iekārtu pārveidojumiem vai konstatējot novirzes iekārtas kontrolriepas uzraudzības datus.

Visu atsevišķu datu gadījumā pielīdzināšanai izmanto lineārās regresijas paņēmieni. Regresijas koeficientus $A1_l$ un $B1_l$ aprēķina šādi:

$$RRC = A1_l \times RRC_{m,l} + B1_l$$

kur:

RRC_l ir piešķirtā rites pretestības koeficienta vērtība;

$RRC_{m,l}$ ir atsauces laboratorijas (*l*) izmērītā rites pretestības koeficienta atsevišķā vērtība (ņemot vērā temperatūras un veltņa diametra korekciju).

5. Kandidātlaboratorijām piemērojamās prasības

Kandidātlaboratorijas pielīdzināšanas procedūru katrai iekārtai atkārtoti vismaz reizi divos gados un vienmēr pēc ievērojamiem iekārtas pārveidojumiem vai konstatējot novirzes iekārtas kontrolriepas uzraudzības datus.

Kopīgu piecu dažādu riepu komplektu, kas ir atlasīts saskaņā ar 2.2. iedaļu, mēra saskaņā ar 2.3. iedaļu vispirms kandidātlaboratorija un pēc tam viena atsauces laboratorija. Pēc kandidātlaboratorijas pieprasījuma var tikt testētas vairāk nekā piecas pielīdzināšanas riepas.

Kandidātlaboratorija izraudzītajai atsauces laboratorijai nodrošina pielīdzināšanas riepu komplektu.

Kandidātlaboratorija (*c*) atbilst specifikācijām ANO EEK Noteikumu Nr. 117 6. pielikumā, un vēlams, lai tās standartnovirzes (σ_m) būtu šādas:

a) ne lielākas kā 0,075 N/kN – C1 un C2 klases riepām; un

b) ne lielākas kā 0,06 N/kN – C3 klases riepām.

Ja kandidātlaboratorijas standartnovirze (σ_m) pārsniedz minētās vērtības četros mērījumos, no kuriem pēdējos trīs mērījumus izmanto aprēķinos, tad mērījumu atkārtojumu skaitu " $n + 1$ " visai partijai palielina šādi:

$n + 1 = 1 + (\sigma_m/\gamma)^2$, noapaļojot līdz tuvākajam lielākajam veselam skaitlim,

kur:

$\gamma = 0,043$ N/kN C1 un C2 klases riepām;

$\gamma = 0,035$ N/kN C3 klases riepām.

6. Procedūra kandidātlaboratorijas pielīdzināšanai

Viena tīklā esošā atsauces laboratorija (*l*) aprēķina lineārās regresijas funkciju visiem kandidātlaboratorijas (*c*) atsevišķiem datiem. Regresijas koeficientus $A2_c$ un $B2_c$ aprēķina šādi:

$$RRC_{m,l} = A2_c \times RRC_{m,c} + B2_c$$

kur:

$RRC_{m,l}$ ir atsauces laboratorijas (*l*) izmērītā rites pretestības koeficienta atsevišķā vērtība (ņemot vērā temperatūras un veltņa diametra korekciju);

$RRC_{m,c}$ ir kandidātlaboratorijas (*c*) izmērītā rites pretestības koeficienta atsevišķā vērtība (ņemot vērā temperatūras un veltņa diametra korekciju).

Ja determinācijas koeficienta R^2 vērtība ir zemāka nekā 0,97, kandidātlaboratoriju nepielīdzina.

Pielīdzināto RRC kandidātlaboratorijas testētajām riepām aprēķina šādi:

$$RRC = (A1_l \times A2_c) \times RRC_{m,c} + (A1_l \times B2_c + B1_l)$$

VI PIELIKUMS

VERIFIKĀCIJAS PROCEDŪRA

Katram piegādātāja noteiktajam riepu tipam vai riepu grupai saskaņā ar vienu no turpmāk izklāstītajām procedūrām novērtē deklarētās degvielas patēriņa efektivitātes, saķeres ar slapju ceļu un ārējā rites trokšņa klases, kā arī deklarēto vērtību un jebkādas marķējumā norādītās papildu informācijas par veikspēju atbilstību šai regulai:

1. Vispirms testē tikai vienu riepu vai riepu komplektu. Ja izmērītās vērtības atbilst deklarētajām klasēm vai deklarētajai ārējā rites trokšņa vērtībai verifikācijas pielaides intervālā, kas minēts turpmāk iekļautajā tabulā, tiek uzskatīts, ka riepas marķējums atbilst šai regulai.

Ja izmērītās vērtības neatbilst deklarētajām klasēm vai deklarētajai ārējā rites trokšņa vērtībai verifikācijas pielaides intervālā, kas minēts turpmāk iekļautajā tabulā, jātestē vēl papildu trīs riepas vai riepu komplekti; mērījumu vidējā vērtība, kas iegūta no šo papildu trīs riepu vai riepu komplektu testēšanas, jāizmanto, lai pārbaudītu deklarēto informāciju, ņemot vērā turpmāk iekļautajā tabulā minētās verifikācijas pielaides.

2. Ja riepas marķējumā norādītās klases vai vērtības ir aizgūtas no tipa apstiprināšanas testu rezultātiem, kas iegūti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 661/2009 vai ANO EEK Noteikumiem Nr. 117, dalībvalstis drīkst izmantot mērījumu datus no riepu ražošanas atbilstības testiem, kas veikti saskaņā ar Regulā (ES) 2018/858 noteikto tipa apstiprināšanas procedūru.

Novērtējot ražošanas atbilstības testos iegūtos mērījumu datus, ņem vērā turpmāk iekļautajā tabulā minētās verifikācijas pielaides.

Izmērītais parametrs	Verifikācijas pielaides
RRC (degvielas patēriņa efektivitāte)	Pielīdzinātā izmērītā vērtība nepārsniedz deklarētās klases augšējo robežu (augstāko RRC) vairāk kā par 0,3 N/kN.
Ārējais rites trokšnis	Izmērītā vērtība nepārsniedz deklarēto N vērtību vairāk kā par 1 dB(A).
Saķere ar slapju ceļu	Izmērītā vērtība G(T) nav zemāka par deklarētās klases apakšējo robežvērtību (zemāko G vērtību).
Saķere ar sniegu	Izmērītā vērtība nav zemāka par minimālo saķeres ar sniegu indeksu.
Saķere ar ledu	Izmērītā vērtība nav zemāka par minimālo saķeres ar ledu indeksu.

VII PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS PIEGĀDĀTĀJAM JĀIEVADA RAŽOJUMU DATUBĀZĒ

1. Informācija, kas ir jāievada ražojumu datubāzes publiskajā daļā:
 - a) piegādātāja tirdzniecības nosaukums vai preču zīme, adrese, kontaktinformācija un cita juridiski identificējoša informācija;
 - b) riepas tipa identifikators;
 - c) riepas marķējums elektroniskā formātā;
 - d) uz riepas marķējuma attēlotā(-ās) klase(-es) un citi parametri; un
 - e) ražojuma informācijas lapas parametri elektroniskā formātā.
 2. Informācija, kas ir jāiekļauj ražojumu datubāzes atbilstības daļā:
 - a) visu jau tirgū laisto līdzvērtīgo riepu tipu riepu tipa identifikators;
 - b) vispārējs riepu tipa apraksts, tostarp tā izmērs, slodzes indekss un ātruma kategorija, kam jābūt pietiekamam, lai to nepārprotami un vienkārši identificētu;
 - c) I pielikumā izklāstīto riepu parametru testēšanas, klasifikācijas un mērīšanas protokoli;
 - d) īpaši piesardzības pasākumi, ja tādi ir, kas ievērojami, montējot, uzstādot šāda tipa riepu, veicot tās tehnisko apkopi vai testēšanu;
 - e) attiecīgā gadījumā izmērītie riepas tipa tehniskie parametri; un
 - f) aprēķini, kas veikti ar izmērītajiem tehniskajiem parametriem.
-

VIII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 1222/2009	Šī regula
1. panta 1. punkts	—
1. panta 2. punkts	1. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
3. panta 1) punkts	3. panta 1) punkts
—	3. panta 2) punkts
3. panta 2) punkts	3. panta 3) punkts
—	3. panta 4) punkts
—	3. panta 5) punkts
3. panta 3) punkts	3. panta 6) punkts
3. panta 4) punkts	3. panta 7) punkts
—	3. panta 8) punkts
3. panta 5) punkts	3. panta 9) punkts
—	3. panta 10) punkts
—	3. panta 11) punkts
3. panta 6) punkts	3. panta 12) punkts
3. panta 7) punkts	3. panta 13) punkts
3. panta 8) punkts	3. panta 14) punkts
3. panta 9) punkts	3. panta 15) punkts
3. panta 10) punkts	3. panta 16) punkts
3. panta 11) punkts	3. panta 17) punkts
—	3. panta 18) punkts
3. panta 12) punkts	3. panta 19) punkts
3. panta 13) punkts	3. panta 20) punkts
—	3. panta 21) punkts
—	3. panta 22) punkts
—	3. panta 23) punkts
—	3. panta 24) punkts
4. pants	4. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkta a) apakšpunkts
4. panta 1. punkta b) apakšpunkts	4. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 2. punkts	—

Regula (EK) Nr. 1222/2009	Šī regula
—	4. panta 2. punkts
—	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 4. punkts
4. panta 4. punkts	4. panta 5. punkts
—	4. panta 6. punkts
—	4. panta 7. punkts
—	4. panta 8. punkts
—	4. panta 9. punkts
—	4. panta 10. punkts
—	5. pants
5. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta a) apakšpunkts	6. panta 1. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkts	6. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	6. panta 2. punkts
—	6. panta 3. punkts
5. panta 2. punkts	6. panta 4. punkts
5. panta 3. punkts	—
—	6. panta 5. punkts
—	6. panta 6. punkts
—	6. panta 7. punkts
6. pants	7. pants
—	8. pants
7. pants	9. pants
8. pants	10. pants
9. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts
9. panta 2. punkts	11. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta otrais teikums	4. panta 5. punkts
10. pants	11. panta 2. punkts
—	11. panta 3. punkts
11. panta a) punkts	—
11. panta b) punkts	—
11. panta c) punkts	13. panta 1. punkta b) apakšpunkts
12. pants	11. panta 4. punkts
—	11. panta 5. punkts
—	12. pants

Regula (EK) Nr. 1222/2009	Šī regula
—	13. pants
—	13. panta 1. punkts
—	13. panta 2. punkts
—	13. panta 3. punkts
—	13. panta 4. punkts
—	14. pants
13. pants	—
14. pants	—
—	15. pants
15. pants	—
—	16. pants
—	17. pants
16. pants	18. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
—	III pielikums
III pielikums	IV pielikums
IV pielikums	VI pielikums
IVa pielikums	V pielikums
V pielikums	—
—	VII pielikums
—	VIII pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2020/741**(2020. gada 25. maijs)****par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Savienības ūdens resursi tiek aizvien vairāk noslogoti, un tas noved pie ūdens trūkuma un ūdens kvalitātes pasliktināšanās. Pilsētu attīstības un lauksaimniecības dēļ situācija ar saldūdens pieejamību kļūst aizvien spiedīgāka, un problēmu būtiski saasina jo īpaši klimata pārmaiņas, neprognozējami laikapstākļi un sausums.
- (2) Savienības spējas reaģēt uz augošo ūdens resursu noslodzi varētu uzlabot attīrītu notekūdeņu plašāka atkalizmantošana, kas ierobežotu ieguvu no virszemes ūdensobjektiem un pazemes ūdensobjektiem, mazinātu attīrītu notekūdeņu novadīšanas ūdenstilpēs ietekmi un veicinātu ūdens taupīšanu, daudzveidīgi izmantojot komunālos notekūdeņus, un vienlaikus nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ⁽⁴⁾ minēts, ka ūdens atkalizmantošana – apvienojumā ar ūdeni lietderīgi izmantojošu tehnoloģiju izmantošanas veicināšanu rūpniecībā un ūdeni taupošu apūdeņošanas sistēmu izmantošanu – ir viens no papildpasākumiem, ko dalībvalstis var izvēlēties īstenot, lai sasniegtu minētās direktīvas mērķus, proti, panākt virszemes ūdensobjektu un pazemes ūdensobjektu ūdeņu labu kvalitatīvo un kvantitatīvo stāvokli. Padomes Direktīva 91/271/EEK ⁽⁵⁾ paredz, ka attīrītus notekūdeņus vajadzīgs atkalizmantot, kad vien tas iespējams.
- (3) Komisijas 2012. gada 14. novembra paziņojumā “Eiropas ūdens resursu aizsardzības konceptuālais plāns” norādīts uz nepieciešamību izveidot instrumentu ūdens atkalizmantošanas standartu regulēšanai Savienības līmenī, lai novērstu šķēršļus tam, ka tiek plaši izmantota šāda alternatīva ūdensapgādes iespēja, proti, tāda, kura var palīdzēt mazināt ūdens trūkumu un apgādes sistēmu ievainojamību.
- (4) Komisijas 2007. gada 18. jūlija paziņojumā “Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā” izklāstīts, kāda ir to pasākumu hierarhiskā kārtība, ko dalībvalstis varētu apsvērt, lai pārvarētu ūdens trūkumu un sausumu. Tajā minēts, ka reģionos, kuros ir ieviesti visi preventīvie pasākumi atbilstoši ūdens hierarhijai, bet pieprasījums joprojām pārsniedz pieejamo apjomu, papildu ūdensapgādes infrastruktūru dažos gadījumos, pienācīgi ņemot vērā rentabilitātes aspektu, var uzskatīt par alternatīvu pieeju liela sausuma ietekmes mazināšanai.

⁽¹⁾ OV C 110, 22.3.2019., 94. lpp.

⁽²⁾ OV C 86, 7.3.2019., 353. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 12. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2020. gada 7. aprīļa nostāja pirmajā lasījumā (OV C 147, 4.5.2020., 1. lpp.). Eiropas Parlamenta 2020. gada 13. maija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 91/271/EEK (1991. gada 21. maijs) par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp.).

- (5) Eiropas Parlaments 2008. gada 9. oktobra rezolūcijā par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā⁽⁶⁾ atgādina, ka ūdens resursu apsaimniekošanā priekšroka būtu dodama uz pieprasījumu orientētai pieejai, bet uzskata, ka Savienībai ūdens resursu apsaimniekošanā būtu jāīsteno holistiska pieeja, apvienojot pieprasījuma pārvaldības pasākumus, pasākumus, kuru mērķis ir optimizēt pašreizējos resursus ūdens ciklā, kā arī pasākumus jaunu resursu radīšanai, un ka šādā pieejā būtu jāintegrē vides, sociālie un ekonomiskie apsvērumi.
- (6) Komisija 2015. gada 2. decembra paziņojumā "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku" apņēmas veikt virkni pasākumu, ar ko veicinātu attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanu, tostarp sagatavot leģislatīvā akta priekšlikumu par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām. Komisijai būtu jāatjaunina savs rīcības plāns un ūdens resursi jāsaģlabā kā prioritāra joma, kurā veikt intervenci.
- (7) Šīs regulas mērķis ir veicināt ūdens atkalizmantošanas ieviešanu vienmēr, kad tas ir piemēroti un izmaksu ziņā efektīvi, tādā veidā radot veicinošu satvaru tām dalībvalstīm, kuras vēlas vai kurām ir vajadzīgs pielietot ūdens atkalizmantošanu. Ūdens atkalizmantošana ir daudzsoļa iespēja daudzām dalībvalstīm, bet šobrīd tikai neliels skaits no tām praktizē ūdens atkalizmantošanu un ir pieņēmušas valsts tiesību aktus vai standartus šajā sakarā. Šai regulai vajadzētu būt pietiekami elastīgai, lai ļautu turpināt praktizēt ūdens atkalizmantošanu un tajā pašā laikā nodrošinātu, ka citām dalībvalstīm ir iespēja piemērot minētos noteikumus, kad tās nolems šo praksi ieviest vēlākā posmā. Jebkuram lēmumam nepraktizēt ūdens atkalizmantošanu vajadzētu būt pienācīgi pamatotam, balstoties uz kritērijiem, kuri noteikti šajā regulā, un tas būtu regulāri jāpārskata.
- (8) Ar Direktīvu 2000/60/EK dalībvalstīm nodrošina vajadzīgo elastību papildu pasākumu iekļaušanai pasākumu programmās, kuras tās pieņem, lai atbalstītu to centienus panākt ūdens kvalitātes mērķus, kas izklāstīti minētajā direktīvā. Papildu pasākumu neizsmelošais saraksts, kas ir iekļauts Direktīvas 2000/60/EK VI pielikuma B daļā, cita starpā aptver ūdens atkalizmantošanas pasākumus. Šajā sakarā un saskaņā ar to pasākumu hierarhiju, ko dalībvalstis varētu apsvērt, pārvaldot ūdens trūkumu un sausumu, un ar ko veicina virkni pasākumu, sākot ar ūdens taupīšanu līdz ūdens cenas noteikšanas politikai un alternatīviem risinājumiem, kā arī pienācīgi ņemot vērā rentabilitātes aspektu, ūdens atkalizmantošanas minimālās prasības, kuras nosaka ar šo regulu, būtu jāpiemēro vienmēr, kad lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tiek atkalizmantoti attīrīti komunālie notekūdeņi no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK.
- (9) Uzskata, ka pienācīgi attīrītu notekūdeņu – piemēram, no komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtām – atkalizmantošana vidi ietekmē mazāk nekā citas alternatīvās ūdensapgādes metodes, piemēram, ūdens resursu pārdale vai ūdens atsāļošana. Tomēr šāda veida ūdens atkalizmantošanu, kas varētu mazināt ūdens izšķērdēšanu un ļautu ietaupīt ūdeni, Savienībā praktizē tikai ierobežotā apjomā. Tas, šķiet, ir daļēji skaidrojams ar notekūdeņu atkalizmantošanas sistēmu būtiskajām izmaksām un to, ka nav vienotu Savienības vides un veselības standartu attiecībā uz ūdens atkalizmantošanu, un – īpaši attiecībā uz lauksaimniecības produktiem – potenciāliem veselības un vides riskiem un potenciāliem šķēršļiem šādu ar pārgūtu ūdeni apūdeņotu produktu brīvai apritei.
- (10) Nodrošināt veselības standartus attiecībā uz tādu lauksaimniecības produktu pārtikas higiēnu, kas apūdeņoti ar pārgūtu ūdeni, ir iespējams tikai tad, ja kvalitātes prasības pārgūtam ūdenim, kas paredzēts lauksaimnieciskai apūdeņošanai, dalībvalstu starpā būtiski neatšķiras. Prasību saskaņošana arī veicinātu iekšējā tirgus efektīvu darbību saistībā ar šādiem produktiem. Tāpēc ir lietderīgi ieviest minimālus saskaņotības līmeņus, proti, noteikt ūdens kvalitātes un monitoringa minimālās prasības. Minētajās minimālajās prasībās būtu jāietver pārgūtajam ūdenim noteikti minimālie parametri, kuru pamatā ir Komisijas Kopīgā pētniecības centra sagatavoti tehniskie ziņojumi un kuri atspoguļo starptautiskos standartus ūdens atkalizmantošanas jomā, un citas stingrākas vai papildu prasības, ko vajadzības gadījumā paredz kompetentās iestādes līdz ar jebkādiem attiecīgiem preventīviem pasākumiem.
- (11) Ūdens atkalizmantošana lauksaimnieciskajai apūdeņošanai var arī veicināt aprites ekonomiku, atgūstot barības vielas no pārgūtā ūdens un izmantojot tās uz kultūraugiem ar fertigācijas metodēm. Tādējādi ūdens atkalizmantošana varētu potenciāli samazināt vajadzību pēc papildu minerālmēsliem izmantošanas. Galalietotāji būtu jāinformē par pārgūtā ūdens barības vielu saturu.

⁽⁶⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 33. lpp.

- (12) Ūdens atkalizņemšana varētu veicināt barības vielu, ko satur attīrīti komunālie notekūdeņi, atgūšanu, un pārgūta ūdens izmantošana apūdeņošanai lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā varētu būt veids, kā dabiskos bioģeokīmiskos ciklos atjaunot tādas barības vielas kā slāpeklis, fosfors un kālijs.
- (13) Starp iemesliem zemai ūdens atkalizņemšanai Savienībā cita starpā ir apzināti šādi – lielās investīcijas, kas vajadzīgas, lai modernizētu komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas, un fakts, ka trūkst finansiālu stimulu, kas motivētu ūdens atkalizņemšanas praktizēšanu lauksaimniecībā. Vajadzētu būt iespējamam minētās problēmas risināt, sekmējot inovatīvas shēmas un ekonomiskus stimulus, kas motivētu pienācīgi ņemt vērā ūdens atkalizņemšanas izmaksas un sociālekonomiskos un vides ieguvumus.
- (14) Ūdens atkalizņemšanas minimālo prasību ievērošanai vajadzētu būt saskanīgai ar Savienības ūdens politiku un būtu jāpalīdz sasniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam izvirzītos ilgtspējīgas attīstības mērķus, jo īpaši 6. mērķi – nodrošināt ūdens un sanitārijas pieejamību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu ikvienam, kā arī visā pasaulē ievērojami kāpināt ūdens reciklēšanu un ūdens drošu atkalizņemšanu, lai veicinātu Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķa Nr. 12 – kas attiecas uz ilgtspējīgu patēriņu un ražošanu – sasniegšanu. Bez tam ar šo regulu būtu jātiecas nodrošināt, ka tiek piemērots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pants par vides aizsardzību.
- (15) Dažos gadījumos pārgūšanas iekārtu operatori pirms pārgūtā ūdens piegādes nākamajiem ķēdes dalībniekiem, tādiem kā pārgūtā ūdens sadales operatori, pārgūtā ūdens uzglabāšanas operatori vai galalietotāji, to joprojām transportē un uzglabā aiz pārgūšanas iekārtas izejas punkta. Ir jānosaka atbilstības punkts, lai precizētu, kur beidzas pārgūšanas iekārtu operatora atbildība un kur sākas nākamā ķēdes dalībnieka atbildība.
- (16) Riska pārvaldībai būtu jāietver proaktīva risku identificēšana un pārvaldība, kā arī tāda pārgūta ūdens sagatavošanas koncepcija, kura specifiskā kvalitāte atbilst konkrētu izmantojumu vajadzībām. Riska novērtējums būtu jābalsta uz galvenajiem riska pārvaldības elementiem, un tajā būtu jānorāda jebkādas papildu ūdens kvalitātes prasības, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu vides un cilvēku un dzīvnieku veselības pietiekamu aizsardzību. Minētajā nolūkā ar ūdens atkalizņemšanas riska pārvaldības plāniem būtu jānodrošina, ka pārgūtais ūdens tiek izmantots un apsaimniekots droši un ka nepastāv risks videi vai cilvēku vai dzīvnieku veselībai. Lai izstrādātu šādus riska pārvaldības plānus, varētu izmantot pastāvošas starptautiskas pamatnostādnes jeb standartus, piemēram, ISO 20426:2018 pamatnostādnes veselības riska novērtēšanai un pārvaldībai attiecībā uz nedzeramā ūdens atkalizņemšanu, ISO 16075:2015 pamatnostādnes attīrītu notekūdeņu izmantošanai apūdeņošanas projektos vai Pasaules Veselības organizācijas (PVO) pamatnostādnes.
- (17) Dzeramā ūdens kvalitātes prasības ir noteiktas Padomes Direktīvā 98/83/EK ⁽⁷⁾. Dalībvalstīm būtu jāveic piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka darbības, kuras saistītas ar ūdens atkalizņemšanu, neizraisa dzeramā ūdens kvalitātes pasliktināšanos. Minētā iemesla dēļ ūdens atkalizņemšanas riska pārvaldības plānā īpaša uzmanība būtu jāpievērš to ūdenstilpju aizsardzībai, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei, un attiecīgu aizsargjoslu aizsardzībai.
- (18) Sadarbība un mijiedarbība starp dažādajām ūdens pārgūšanas procesā iesaistītajām pusēm būtu jāizvirza par priekšnosacījumu ar pārgūšanu saistīto attīrīšanas procedūru noteikšanai saskaņā ar prasībām attiecībā uz konkrētiem izmantojumiem un lai varētu plānot pārgūtā ūdens piegādi atbilstoši galalietotāju pieprasījumiem.
- (19) Lai efektīvi aizsargātu vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību, pārgūšanas iekārtu operatoriem vajadzētu būt primāri atbildīgiem par pārgūtā ūdens kvalitāti atbilstības punktā. Lai izpildītu šajā regulā noteiktās minimālās prasības un jebkādas kompetentās iestādes noteiktus papildu nosacījumus, pārgūšanas iekārtu operatoriem būtu jāveic pārgūtā ūdens kvalitātes monitorings. Tāpēc ir lietderīgi noteikt minimālās monitoringa prasības, proti, prasības par kārtējā monitoringa biežumu un validācijas monitoringa grafiku un veikuma mērķrādītājiem. Dažas no kārtējā monitoringa prasībām ir paredzētas Direktīvā 91/271/EEK.

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp.).

- (20) Šai regulai būtu jāattiecas uz pārgūto ūdeni, ko iegūst no notekūdeņiem, kas savākti kanalizācijas sistēmās, un kas attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtās saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK un kas tiek attīrīts tālāk – vai nu komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā vai pārgūšanas iekārtā –, lai panāktu atbilstību šīs regulas I pielikumā izklāstītajiem parametriem. Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK, aglomerācijas, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir mazāks par 2 000, nav jāapriko ar kanalizācijas sistēmu. Tomēr saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK komunālie notekūdeņi, kas nonāk kanalizācijas sistēmā, no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 2 000, būtu atbilstoši jāattīra, pirms tie tiek izvadīti saldūdeņos vai estuāros. Nemot vērā minēto, uz notekūdeņiem no aglomerācijām, kuru c.e. ir mazāks par 2 000, šīs regulas darbības jomai būtu jāattiecas vienīgi tad, kad tie nonāk kanalizācijas sistēmā un tiek attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā. Līdzīgā kārtā šai regulai nebūtu jāattiecas uz bioloģiski noārdāmiem rūpnieciskiem notekūdeņiem no rūpnīcām Direktīvas 91/271/EEK III pielikumā minētajās rūpniecības nozarēs, ja vien notekūdeņi no minētajām rūpnīcām nenonāk kanalizācijas sistēmā un netiek attīrīti komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā.
- (21) Attīrītu komunālo notekūdeņu atkalizmantošanu lauksaimnieciskajai apūdeņošanai virza tirgus darbības, pamatojoties uz lauksaimniecības nozares pieprasījumu un vajadzībām, jo īpaši dažās dalībvalstīs, kas saskaras ar ūdens resursu trūkumu. Pārgūšanas iekārtu operatori un galalietotājiem būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu, ka pārgūtais ūdens, kas sagatavots saskaņā ar šajā regulā noteiktajām minimālajām kvalitātes prasībām, apmierina galalietotāju vajadzības attiecībā uz kultūraugu kategorijām. Gadījumos, kad tā ūdens kvalitātes klases, ko sagatavo pārgūšanas iekārtu operatori, neatbilst kultūraugu kategorijai un jau pastāvošajai apūdeņošanas metodei apkalpotajā teritorijā, piemēram, kolektīvā piegādes sistēmā, ūdens kvalitātes prasības varētu izpildīt, vēlākā posmā izmantojot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus – vienus pašus vai kombinācijā ar paņēmieniem, kas nav pārgūtā ūdens attīrīšana, ievērojot daudzbarjeru pieeju.
- (22) Lai nodrošinātu komunālo notekūdeņu resursu optimālu atkalizmantošanu galalietotāji būtu jāapmāca, lai nodrošinātu, ka viņi izmanto ūdeni ar attiecīgu pārgūtā ūdens klasi. Gadījumos, kad konkrēta kultūraugu veida paredzētais izmantojums nav zināms vai kad tam ir daudzi paredzētie izmantojumi, būtu jāizmanto augstākās kvalitātes klases pārgūtais ūdens, ja vien netiek piemērotas attiecīgas barjeras, kas ļauj panākt vajadzīgo kvalitāti.
- (23) Ir jānodrošina, ka pārgūtā ūdens izmantošana ir droša, tādējādi veicinot ūdens atkalizmantošanu Savienības līmenī un vairojot sabiedrības uzticēšanos tai. Pārgūta ūdens sagatavošana un piegāde lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tādējādi būtu atļaujama tikai ar nosacījumu, ka dalībvalstu kompetentās iestādes ir piešķirušas atļauju. Lai nodrošinātu saskaņotu pieeju Savienības līmenī, pārgūtā ūdens izsekojamību, kā arī pārredzamību, būtiskākie noteikumi attiecībā uz šādām atļaujām būtu jānosaka Savienības līmenī. Tomēr atļauju piešķiršanas procedūras kārtība, piemēram, kompetentās iestādes izraudzīšanās un termiņi, būtu jānosaka pašām dalībvalstīm. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļauju piešķiršanā izmantot jau esošās procedūras, kas būtu jāpielāgo tā, lai tiktu ņemtas vērā ar šo regulu ieviestās prasības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka, izraugoties puses, kas atbildīgas par ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāna izstrādi, un kompetento iestādi, kas atbildīga par atļaujas piešķiršanu pārgūtā ūdens sagatavošanai un piegādei, nav interešu konflikta.
- (24) Ja ir vajadzīgs pārgūta ūdens sadales operators un pārgūta ūdens uzglabāšanas operators, vajadzētu būt iespējamam pieprasīt, ka šādiem operatoriem ir atļauja. Ja ir izpildītas visas atļaujai nepieciešamās prasības, dalībvalsts kompetentajai iestādei būtu jāpiešķir atļauja, iekļaujot visus nepieciešamos nosacījumus un pasākumus, kas noteikti pārgūta ūdens riska pārvaldības plānā.
- (25) Šīs regulas piemērošanas nolūkā vajadzētu būt iespējamam attīrīšanas darbības un komunālo notekūdeņu pārgūšanas darbības veikt vienā fiziskā vietā, izmantojot vienu un to pašu iekārtu vai dažādas atsevišķas iekārtas. Turklāt vajadzētu būt iespējamam, ka ūdens attīrīšanas iekārtas operators un ūdens pārgūšanas iekārtas operators var būt viena un tā pati persona.
- (26) Kompetentajām iestādēm būtu jāverificē, vai pārgūtais ūdens atbilst attiecīgajā atļaujā izklāstītajiem nosacījumiem. Neatbilstības gadījumā, minētajām iestādēm būtu jāprasa, lai atbildīgās puses veic nepieciešamos pasākumus nolūkā nodrošināt pārgūtā ūdens atbilstību. Pārgūtā ūdens piegāde būtu jāaptur, ja neatbilstība rada nopietnu risku videi vai cilvēku vai dzīvnieku veselībai.

- (27) Paredzēts, ka šīs regulas noteikumi papildina prasības citos Savienības tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz iespējamiem riskiem veselībai un videi. Lai nodrošinātu, ka iespējamie riski videi un cilvēku un dzīvnieku veselībai tiek risināti ar holistisku pieeju, pārgūšanas iekārtu operatoriem un kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā prasības, kas noteiktas citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos, konkrēti, Padomes Direktīvās 86/278/EEK ⁽⁸⁾ un 91/676/EEK ⁽⁹⁾, Direktīvās, Direktīvās 91/271/EEK, 98/83/EK un 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁰⁾, (EK) Nr. 852/2004 ⁽¹¹⁾, (EK) Nr. 183/2005 ⁽¹²⁾, (EK) Nr. 396/2005 ⁽¹³⁾ un (EK) Nr. 1069/2009 ⁽¹⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2006/7/EK ⁽¹⁵⁾, 2006/118/EK ⁽¹⁶⁾, 2008/105/EK ⁽¹⁷⁾ un 2011/92/ES ⁽¹⁸⁾, un Komisijas Regulās (EK) Nr. 2073/2005 ⁽¹⁹⁾, (EK) Nr. 1881/2006 ⁽²⁰⁾ un (ES) Nr. 142/2011 ⁽²¹⁾.
- (28) Regulā (EK) Nr. 852/2004 ir noteiktas vispārīgās prasības pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem, un tā aptver cilvēka patēriņam paredzētas pārtikas ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un laišanu tirgū. Minētā regula veltīta pārtikas sanitārajai kvalitātei, un viens no tās galvenajiem principiem ir tāds, ka primāro atbildību par pārtikas nekaitīgumu uzņemas pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmums. Par minēto regulu sagatavoti arī sīki norādījumi. Šajā ziņā īpaša nozīme ir Komisijas paziņojumam par vadlīnijām par mikrobioloģisko risku novēršanu svaigu augļu un dārzeņu primārajā ražošanā, ievērojot labu higiēnu. Šajā regulā paredzētās pārgūtā ūdens minimālās prasības neliedz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmumiem panākt tādu ūdens kvalitāti, kas nepieciešama, lai izpildītu Regulu (EK) Nr. 852/2004, proti, vēlākā posmā izmantot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus – vienus pašus vai kombinācijā ar paņēmieniem, kas nav attīrīšana.
- (29) Reciklēšanai un attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanai ir ievērojams potenciāls. Lai veicinātu un sekmētu ūdens atkalizmantošanu, konkrētu izmantojumu norādīšanai šajā regulā nevajadzētu liegt dalībvalstīm iespēju ļaut pārgūto ūdeni izmantot citiem mērķiem, tostarp rūpnieciskiem mērķiem, komunālām vajadzībām un ar vidi saistītiem mērķiem, ko uzskata par vajadzīgiem, ņemot vērā valstu apstākļus un vajadzības, ar noteikumu, ka tiek nodrošināts augsts vides un cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmenis.
-
- ⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 86/278/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas (OV L 181, 4.7.1986., 6. lpp.).
- ⁽⁹⁾ Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).
- ⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).
- ⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).
- ⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 183/2005 (2005. gada 12. janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības (OV L 35, 8.2.2005., 1. lpp.).
- ⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamus pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).
- ⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).
- ⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/7/EK (2006. gada 15. februāris) par peldvietu ūdens kvalitātes pārvaldību un Direktīvas 76/160/EEK atcelšanu (OV L 64, 4.3.2006., 37. lpp.).
- ⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos (OV L 372, 27.12.2006., 19. lpp.).
- ⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā, un ar ko groza un sekojoši atceļ Padomes Direktīvas 82/176/EEK, 83/513/EEK, 84/156/EEK, 84/491/EEK, 86/280/EEK, un ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK (OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.).
- ⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).
- ⁽¹⁹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 2073/2005 (2005. gada 15. novembris) par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.).
- ⁽²⁰⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1881/2006 (2006. gada 19. decembris), ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).
- ⁽²¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.).

- (30) Kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbojas ar citām attiecīgajām iestādēm, apmainoties ar informāciju, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām Savienības un valstu prasībām.
- (31) Lai paaugstinātu uzticēšanos ūdens atkalizņemšanai, būtu jāinformē sabiedrība. Skaidras, visaptverošas un atjauninātas informācija par ūdens atkalizņemšanu pieejamība nodrošinātu lielāku pārredzamību un izsekojamību, un to arī varētu sevišķi izmantot citas attiecīgās iestādes, kuras skar konkrētais ūdens atkalizņemotums. Lai veicinātu ūdens atkalizņemšanu un nolūkā informēt ieinteresētās personas par ūdens atkalizņemšanas sniegtajām priekšrocībām, tādējādi arī sekmējot akceptēšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek izstrādātas tādas informācijas un izpratnes veicināšanas kampaņas, kuras ir pielāgotas ūdens atkalizņemšanas mērogam.
- (32) Galalietotāju izglītošanai un apmācībai ir primāra nozīme kā preventīvu pasākumu īstenošanas un uzturēšanas komponentiem. Ūdens atkalizņemšanas riska pārvaldības plānā būtu jāapsver konkrēti ar iedarbību uz cilvēkiem saistīti preventīvi pasākumi, piemēram, individuālu aizsardzības līdzekļu izmantošana, roku mazgāšana un personīgā higiēna.
- (33) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK ⁽²²⁾ mērķis ir dalībvalstīs garantēt tiesības piekļūt informācijai par vidi saskaņā ar Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem ⁽²³⁾ (Orhūsas konvencija). Direktīvā 2003/4/EK noteikti plaši pienākumi informāciju par vidi gan darīt pieejamu pēc pieprasījuma, gan to aktīvi izplatīt. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK ⁽²⁴⁾ attiecas uz dalīšanos ar telpisko informāciju, tostarp datu kopām par dažādiem vides jautājumiem. Ir svarīgi, lai šīs regulas noteikumi par piekļuvi informācijai un datu koplietošanas kārtību minētās direktīvas papildinātu, nevis veidotu atsevišķu tiesisko režīmu. Tāpēc šīs regulas noteikumiem par informācijas sniegšanu sabiedrībai un par īstenošanas monitoringu nevajadzētu skart Direktīvas 2003/4/EK un 2007/2/EK.
- (34) Dalībvalstu iesniegtie dati ir būtiski, lai Komisija varētu monitorēt un novērtēt šo regulu attiecībā uz tās mērķu sasniegšanu.
- (35) Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁵⁾ 22. punktu Komisijai būtu šī regula jāizvērtē. Izvērtēšanu būtu jāveic, pamatojoties uz pieciem kritērijiem – lietderību, efektivitāti, būtiskumu, saskaņotību un Savienības pievienoto vērtību –, un tai būtu jāveido pamats iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumiem. Izvērtēšanā būtu jāņem vērā zinātnes progress, jo īpaši attiecībā uz tādu vielu potenciālo ietekmi, par kurām rodas jaunas bažas.
- (36) Minimālās prasības attiecībā uz attīrītu komunālo notekūdeņu drošu atkalizņemšanu atspoguļo pieejamās zinātnes atziņas un starptautiski atzītus ūdens atkalizņemšanas standartus un praksi un garantē, ka šādu ūdeni var droši izmantot lauksaimnieciskajā apūdeņošanā, tādējādi nodrošinot vides un cilvēku un dzīvnieku veselības augsta līmeņa aizsardzību. Ņemot vērā šīs regulas izvērtēšanas rezultātus vai kad to prasa jauni zinātniski fakti un tehnikas attīstība, Komisijai vajadzētu būt iespējai izskatīt nepieciešamību pārskatīt minimālās prasības, kas noteiktas I pielikuma 2. iedaļā, un vajadzības gadījumā tai būtu jāiesniedz legīslatīva akta priekšlikums grozīt šo regulu.
- (37) Lai galvenos riska pārvaldības elementus pielāgotu tehnikas un zinātnes progresam, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz galveno šajā regulā paredzētās riska pārvaldības elementu grozīšanu. Turklāt, lai nodrošinātu vides un cilvēku un dzīvnieku veselības augsta līmeņa aizsardzību, Komisijai vajadzētu arī būt iespējai pieņemt deleģētos aktus, ar ko papildina galvenos šajā regulā paredzētās riska pārvaldības elementus, nosakot tehniskās specifikācijas. Ir īpaši būtiski, lai

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

⁽²³⁾ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

⁽²⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

⁽²⁵⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (38) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt sāki izstrādātus noteikumus par tās informācijas formātu un izklāstu, kas dalībvalstīm jāsniedz saistībā ar šīs regulas īstenošanas monitoringu, un par Savienības mēroga pārskata, ko sagatavo Eiropas Vides aģentūra, formātu un izklāstu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁶⁾.
- (39) Šīs regulas mērķis cita starpā ir aizsargāt vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību. Tiesa jau daudzkārt atzinusi – principā liegt attiecīgajām personām iespēju atsaukties uz direktīvā uzliktajiem pienākumiem būtu nesaderīgi ar saistošo raksturu, kāds direktīvai ir piešķirts ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta trešo daļu. Minētais apsvēruma ir arī piemērojams attiecībā uz regulu, kuras mērķis ir garantēt, ka pārgūtais ūdens ir droši izmantojams lauksaimnieciskajai apūdeņošanai.
- (40) Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu to piemērošanu. Sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (41) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, aizsargāt vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (42) Ir nepieciešams paredzēt pietiekamu laiku, lai dalībvalstis varētu izveidot administratīvo infrastruktūru, kas nepieciešama šīs regulas piemērošanai, bet operatori – sagatavoties jauno noteikumu piemērošanai,
- (43) Lai pēc iespējas vairāk attīstītu un veicinātu pienācīgi attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanu, un lai būtiski uzlabotu uzticamību pienācīgi attīrītu notekūdeņu lietošanai un dzīvotspējīgus izmantošanas paņēmienus, Savienībai ar programmas “Apvārsnis Eiropa” palīdzību būtu jāatbalsta pētniecība un izstrāde šajā jomā.
- (44) Šīs regulas mērķis ir veicināt ūdens ilgtspējīgu izmantošanu. Lai sasniegtu šo mērķi, Komisijai būtu jāaņem pasākumi izmantot Savienības programmas, tostarp programmu *LIFE*, lai atbalstītu vietējās iniciatīvas, kuras paredz pienācīgi attīrītu notekūdeņu atkalizmantošanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un mērķis

1. Šajā regulā ir noteiktas ūdens kvalitātes un monitoringa minimālās prasības un paredzēti noteikumi par riska pārvaldību pārgūta ūdens drošai izmantošanai integrētas ūdens resursu apsaimniekošanas kontekstā.

⁽²⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. Šīs regulas mērķis ir garantēt, ka pārgūtais ūdens ir droši izmantojams lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, tādējādi koordinēti visā Savienībā nodrošinot vides un cilvēku un dzīvnieku veselības augsta līmeņa aizsardzību, veicinot aprites ekonomiku, atbalstot pielāgošanos klimata pārmaiņām un sniedzot ieguldījumu Direktīvas 2000/60/EK mērķu sasniegšanā – šajā sakarā risinot ūdens trūkuma un no tā izrietošās ūdens resursu noslodzes problēmu – un tādējādi sekmējot arī iekšējā tirgus efektīvu darbību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro vienmēr, kad lauksaimnieciskajai apūdeņošanai tiek atkalizmantoti attīrīti komunālie notekūdeņi saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK 12. panta 1. punktu, kā norādīts šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā.
2. Dalībvalsts var nolemt, ka nav piemēroti ūdeņi atkalizmantot lauksaimnieciskajai apūdeņošanai vienā vai vairākos tās upju baseinu apgabalos vai to daļās, ņemot vērā šādus kritērijus:
 - a) apgabala vai to daļu ģeogrāfiskie un klimatiskie apstākļi;
 - b) citu ūdens resursu noslodze un stāvoklis, tostarp pazemes ūdensobjektu kvantitatīvais stāvoklis, kā minēts Direktīvā 2000/60/EK;
 - c) to virszemes ūdenstilpju noslodze un stāvoklis, kurās tiek izvadīti attīrīti komunālie notekūdeņi;
 - d) ar vidi un resursiem saistītās pārgūta ūdens un citu ūdens resursu izmaksas.

Jebkurš lēmums, kas pieņemts, ievērojot pirmo daļu, ir pienācīgi pamatots, balstoties uz minētajā daļā norādītajiem kritērijiem, un to iesniedz Komisijai. To pārskata pēc vajadzības, jo īpaši, ņemot vērā prognozes par klimata pārmaiņām un valstu stratēģijas attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām, un vismaz reizi sešos gados, ņemot vērā upju baseinu apsaimniekošanas plānus, kas izstrādāti, ievērojot Direktīvu 2000/60/EK.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, pētniecības projektiem vai pilotprojektiem saistībā ar pārgūšanas iekārtām var noteikt atbrīvojumu no šīs regulas, ja kompetentā iestāde konstatē, ka ir izpildīti šādi kritēriji:
 - a) pētniecības projektu vai pilotprojektu neveiks ūdensobjektā, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei vai attiecīgā aizsargjoslā, kas noteikta, ievērojot Direktīvu 2000/60/EK;
 - b) pētniecības projekts vai pilotprojekts tiks pienācīgi uzraudzīts.

Jebkura atbrīvojuma, kas noteikts, ievērojot šo punktu, piemērošanas laikposms ir ierobežots un nepārsniedz piecus gadus.

Tirgū nelaiž nevienu kultūru, kas izriet no pētniecības projekta vai pilotprojekta, kam noteikts atbrīvojums, ievērojot šo punktu.

4. Šo regulu piemēro, neskarot Regulu (EK) Nr. 852/2004, un tā neliedz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem panākt tādu ūdens kvalitāti, kas nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību minētajai regulai, vēlākā posmā izmantojot vairākus ūdens attīrīšanas paņēmienus vienus pašus vai kombinācijā ar paņēmieniem, kas nav attīrīšana, vai neliedz izmantot alternatīvus ūdens avotus lauksaimnieciskajai apūdeņošanai.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kompetentā iestāde” ir iestāde vai struktūra, kuru izraudzījusies dalībvalsts, lai tā pildītu pienākumus saskaņā ar šo regulu attiecībā uz atļauju piešķiršanu pārgūta ūdens sagatavošanai vai piegādei, attiecībā uz atbrīvojumiem pētniecības projektiem vai pilotprojektiem un attiecībā uz atbilstības pārbaudēm;
- 2) “galalietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas var būt publiska vai privāta vienība, kura izmanto pārgūto ūdeņi lauksaimnieciskajai apūdeņošanai;

- 3) “komunālie notekūdeņi” ir komunālie notekūdeņi, kā definēts Direktīvas 91/271/EEK 2. panta 1. punktā;
- 4) “pārgūtais ūdens” ir komunālie notekūdeņi, kas attīrīti saskaņā ar Direktīvā 91/271/EEK izklāstītajām prasībām un pēc tam tālāk attīrīti pārgūšanas iekārtā saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 2. iedaļu;
- 5) “pārgūšanas iekārta” ir komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārta vai cita iekārta, kurā tālāk attīra Direktīvā 91/271/EEK izklāstītajām prasībām atbilstošus komunālos notekūdeņus nolūkā sagatavot ūdeni, kas ir piemērots kādam no šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā norādītajiem izmantojumiem;
- 6) “pārgūšanas iekārtas operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas pārstāv privātu vienību vai publisku iestādi un kas ekspluatē vai kontrolē pārgūšanas iekārtu;
- 7) “apdraudējums” ir bioloģisks, ķīmisks, fizikāls vai radioloģisks aģents, kas var nodarīt kaitējumu cilvēkiem, dzīvniekiem, kultūraugiem vai citiem augiem, citai sauszemes biotai, ūdens biotai, augšnei vai videi kopumā;
- 8) “risks” ir varbūtība, ka identificētie apdraudējumi konkrētā periodā nodarīs kaitējumu, kombinācijā ar seku smagumu;
- 9) “riska pārvaldība” ir sistemātiska pārvaldība, ar ko pastāvīgi nodrošina to, ka ūdens atkalizmantošana ir droša specifiskā kontekstā;
- 10) “preventīvs pasākums” ir atbilstoša darbība vai rīcība, ar ko var novērst vai likvidēt risku veselībai vai videi, vai ar ko šādu risku var samazināt līdz pieņemamam līmenim;
- 11) “atbilstības punkts” ir punkts, kur pārgūšanas iekārtas operators pārgūto ūdeni piegādā nākamajam ķēdes dalībniekam;
- 12) “barjera” ir jebkurš līdzeklis, tostarp fizikāls vai ar procesu saistīts darbības vai izmantošanas nosacījumi, kas samazina vai novērš cilvēka inficēšanas risku, novēršot pārgūtā ūdens kontaktu ar uzņemamo produktu un tiešā saskarē esošajām personām, vai cits līdzeklis, kas, piemēram, samazina mikroorganismu koncentrāciju pārgūtajā ūdenī vai novērš to izdzīvošanu uz uzņemamā produkta;
- 13) “atļauja” ir kompetentās iestādes izdota rakstiska atļauja sagatavot pārgūto ūdeni vai to piegādāt lauksaimnieciskajai apūdeņošanai saskaņā ar šo regulu;
- 14) “atbildīgā puse” ir puse, kas ūdens atkalizmantošanas sistēmas satvarā veic kādu pienākumu vai darbību, tostarp pārgūšanas iekārtas operators, komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtas operators, ja tas nav pārgūšanas iekārtas operators, attiecīgā iestāde, kas nav izraudzītā kompetentā iestāde, pārgūtā ūdens sadales operators vai pārgūtā ūdens uzglabāšanas operators;
- 15) “ūdens atkalizmantošanas sistēma” ir infrastruktūra un citi tehniski elementi, kas nepieciešami pārgūta ūdens sagatavošanai, piegādei un izmantošanai; tā ietver visus elementus no komunālo notekūdeņu ieplūšanas punkta attīrīšanas iekārtā līdz punktam, kur pārgūto ūdeni izmanto lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, tostarp – attiecīgā gadījumā – sadales un uzglabāšanas infrastruktūru.

4. pants

Pārgūšanas iekārtas operatora pienākumi un pienākumi saistībā ar pārgūtā ūdens kvalitāti

1. Pārgūšanas iekārtas operators nodrošina, ka pārgūtais ūdens, kas paredzēts lauksaimnieciskai apūdeņošanai, kā norādīts I pielikuma 1. iedaļā, atbilstības punktā atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) I pielikuma 2. iedaļā noteiktajām ūdens kvalitātes minimālajām prasībām;
- b) jebkādiem papildu nosacījumiem, ko attiecībā uz ūdens kvalitāti attiecīgajā atļaujā paredzējusi kompetentā iestāde, ievērojot 6. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu.

Pārgūšanas iekārtas operators vairs nav atbildīgs par ūdens kvalitāti aiz atbilstības punkta.

2. Lai nodrošinātu atbilstību saskaņā ar 1. punktu, pārgūšanas iekārtas operators veic ūdens kvalitātes monitoringu saskaņā ar:

- a) I pielikuma 2. iedaļu;

- b) jebkādiem papildu nosacījumiem, ko attiecībā uz monitoringu attiecīgajā atļaujā paredzējusi kompetentā iestāde, ievērojot 6. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu.

5. pants

Riska pārvaldība

1. Pārgūtā ūdens sagatavošanas, piegādes un izmantošanas vajadzībām kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek izstrādāts ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns.

Viens ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns var aptvert vienu vai vairākas ūdens atkalizmantošanas sistēmas.

2. Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānu attiecīgā gadījumā sagatavo pārgūšanas iekārtas operators, citas atbildīgās puses un galalietotāji. Atbildīgās puses, kas sagatavo ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānu, attiecīgā gadījumā apspriežas ar visām citām attiecīgajām atbildīgajām pusēm un galalietotājiem.

3. Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns ir balstīts uz visiem riska pārvaldības galvenajiem elementiem, kas izklāstīti II pielikumā. Tajā nosaka pārgūšanas iekārtas operatora un citu atbildīgo pušu riska pārvaldības pienākumus.

4. Ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā jo īpaši:

- a) saskaņā ar II pielikuma B punktu – pārgūšanas iekārtas operatoram nosaka jebkādas nepieciešamās prasības papildus tām, kuras ir minētas I pielikumā, lai pirms atbilstības punkta vēl vairāk samazinātu jebkādu riskus;
- b) identificē apdraudējumus, riskus un piemērotus preventīvos un/vai iespējamus korektīvos pasākumus saskaņā ar II pielikuma C punktu;
- c) identificē papildu barjeras ūdens atkalizmantošanas sistēmā un izklāsta jebkādas papildu prasības, kuras pēc atbilstības punkta ir vajadzīgas, lai garantētu, ka ūdens atkalizmantošanas sistēma ir droša, tostarp – attiecīgā gadījumā – nosacījumus saistībā ar sadali, uzglabāšanu un izmantošanu, un nosaka puses, kas ir atbildīgas par minēto prasību izpildi.

5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 13. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu groza, lai II pielikumā izklāstītos galvenos riska pārvaldības elementus pielāgotu zinātnes un tehnikas progresam.

Komisija ir arī pilnvarota saskaņā ar 13. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu papildina, lai noteiktu II pielikumā izklāstīto galveno riska pārvaldības elementu tehniskās specifikācijas.

6. pants

Pienākumi attiecībā uz pārgūtā ūdens atļaujām

1. Lai sagatavotu un piegādātu pārgūto ūdeni, kas paredzēts lauksaimnieciskai apūdeņošanai, kā norādīts I pielikuma 1. iedaļā, ir vajadzīga atļauja.

2. Ūdens atkalizmantošanas sistēmas satvarā atbildīgās puses, tostarp – attiecīgā gadījumā – galalietotājs saskaņā ar valsts tiesību aktiem, pieteikumu atļaujas saņemšanai vai esošas atļaujas grozīšanai iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā notiek vai tiek plānota pārgūšanas iekārtas ekspluatācija.

3. Atļaujā izklāsta pārgūšanas iekārtas operatora un – attiecīgā gadījumā – jebkuru citu atbildīgo pušu pienākumus. Atļaujas pamatā ir ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plāns un tajā cita starpā precizē šādus elementus:

- a) pārgūtā ūdens kvalitātes klase vai klases un lauksaimnieciskais izmantojums, attiecībā uz ko ir atļauts izmantot pārgūto ūdeni saskaņā ar I pielikumu, izmantošanas vieta, pārgūšanas iekārtas un paredzamais sagatavojamā pārgūtā ūdens tilpums gadā;
- b) nosacījumi, kuri saistīti ar I pielikuma 2. iedaļā noteiktajām ūdens kvalitātes un monitoringa minimālajām prasībām;

- c) jebkādi nosacījumi, kuri saistīti ar papildu prasībām, pārgūšanas iekārtas operatoram, kas izklāstītas ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā;
- d) jebkādi citi nosacījumi, kas vajadzīgi, lai jebkādos nepieņemamus riskus videi un cilvēku un dzīvnieku veselībai mazinātu līdz pieņemamam līmenim;
- e) atļaujas derīguma termiņš;
- f) atbilstības punkts.

4. Pieteikuma novērtēšanas nolūkā kompetentā iestāde apspriežas un apmainās ar būtisko informāciju ar citām attiecīgajām iestādēm, jo īpaši ūdens apsaimniekošanas un veselības jomas iestādēm, ja tās nav attiecīgā kompetentā iestāde, un jebkuru citu pusi, ko kompetentā iestāde uzskata par svarīgu.

5. Kompetentā iestāde bez kavēšanās lemj par to, vai piešķirt atļauju. Ja pieteikuma sarežģītības dēļ kompetentajai iestādei lēmuma pieņemšanai par to, vai piešķirt atļauju, vajadzīgi vairāk nekā 12 mēneši pēc pilnīga pieteikuma saņemšanas, tā pieteikuma iesniedzējam paziņo sava lēmuma paredzamo pieņemšanas datumu.

6. Atļaujas tiek regulāri pārskatītas un, ja nepieciešams, tiek atjauninātas vismaz šādos gadījumos:

- a) ir būtiski mainījusies kapacitāte;
- b) ir modernizēts aprīkojums;
- c) ir ieviests jauns aprīkojums vai procesi; vai
- d) notikušas klimatisko vai citu apstākļu izmaiņas, kas būtiski ietekmē virszemes ūdenstilpju ekoloģisko stāvokli.

7. Dalībvalstis var prasīt, ka uz pārgūtā ūdens glabāšanu, sadali un izmantošanu attiecas īpaša atļauja, lai piemērotu papildu prasības un barjeras, kas identificētas ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā, kā minēts 5. panta 4. punktā.

7. pants

Atbilstības pārbaude

1. Kompetentā iestāde verificē, vai ir atbilstība atļaujā izklāstītajiem nosacījumiem. Atbilstības pārbaudes veic, izmantojot šādus paņēmienus:

- a) pārbaudes uz vietas;
- b) monitoringa dati, kuri iegūti, jo īpaši ievērojot šo regulu;
- c) jebkādi citi piemēroti paņēmieni.

2. Gadījumā, ja ir neatbilstība atļaujā izklāstītajiem nosacījumiem, kompetentā iestāde pieprasa, lai pārgūšanas iekārtas operators un – attiecīgā gadījumā – citas atbildīgās puses bez kavēšanās veic visus atbilstības atjaunošanai nepieciešamos pasākumus un nekavējoties informē galalietotājus, kurus tas skar.

3. Ja neatbilstība atļaujā izklāstītajiem nosacījumiem rada nopietnu risku videi vai cilvēku vai dzīvnieku veselībai, pārgūšanas iekārtas operators vai jebkuras citas atbildīgās puses nekavējoties aptur pārgūtā ūdens piegādi līdz brīdim, kad kompetentā iestāde konstatē, ka, ievērojot ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā noteiktās procedūras, atbilstība ir atjaunota saskaņā ar I pielikuma 2. iedaļas a) punktu.

4. Ja notiek incidents, kas ietekmē atbilstību atļaujā izklāstītajiem nosacījumiem, pārgūšanas iekārtas operators vai jebkuras citas atbildīgās puses nekavējoties informē kompetento iestādi un citas puses, kuras potenciāli varētu būt skartas, un kompetentajai iestādei sniedz šāda incidenta seku novērtēšanai nepieciešamo informāciju.

5. Kompetentā iestāde regulāri verificē, vai atbildīgās puses īsteno ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānā noteiktos pasākumus un pilda tajā izklāstītos uzdevumus.

*8. pants***Dalībvalstu sadarbība**

1. Gadījumos, kad ūdens atkalizmantošanai ir pārrobežu nozīme, dalībvalstis izraugās kontaktpunktu nolūkā attiecīgā gadījumā sadarboties ar citu dalībvalstu kontaktpunktiem un kompetentajām iestādēm, vai izmanto pastāvošās struktūras, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem.

Kontaktpunktu vai pastāvošo struktūru uzdevums ir:

- a) saņemt un nodot tālāk palīdzības pieprasījumus;
- b) pēc pieprasījuma sniegt palīdzību; un
- c) koordinēt saziņu starp kompetentajām iestādēm.

Pirms atļaujas piešķiršanas kompetentās iestādes ar tās dalībvalsts kontaktpunktu, kurā paredzēts izmantot pārgūto ūdeni, apmainās ar informāciju par 6. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis uz šādiem palīdzības pieprasījumiem reaģē bez liekas kavēšanās.

*9. pants***Informēšana un izpratnes veicināšana**

Tajās dalībvalstīs, kurās pārgūto ūdeni izmanto lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, ūdens atkalizmantošanas radītie ūdens resursu ietaupījumi ir vispārēju izpratnes veicināšanas kampaņu temats. Šādas kampaņas var ietvert drošas ūdens atkalizmantošanas sniegto priekšrocību popularizēšanu.

Minētās dalībvalstis var arī izveidot galalietotājiem paredzētas informācijas kampaņas, lai nodrošinātu pārgūtā ūdens optimālu un drošu izmantošanu, tādējādi nodrošinot vides un cilvēku un dzīvnieku veselības augsta līmeņa aizsardzību.

Dalībvalstis šādas informācijas un izpratnes veicināšanas kampaņas var pielāgot ūdens atkalizmantošanas mērogam.

*10. pants***Sabiedrības informēšana**

1. Neskarot Direktīvas 2003/4/EK un 2007/2/EK, dalībvalstis, kurās pārgūtais ūdens tiek izmantots lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā norādīts šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā, nodrošina, ka sabiedrībai tiešsaistē vai ar citu līdzekļu starpniecību ir pieejama pienācīga jaunākā informācija par ūdens atkalizmantošanu. Minētā informācija ietver šādas ziņas:

- a) saskaņā ar šo regulu piegādātā pārgūtā ūdens daudzums un kvalitāte;
- b) saskaņā ar šo regulu piegādātā pārgūtā ūdens procentuālā daļa dalībvalstī salīdzinājumā ar attīrīto komunālo notekūdeņu kopējo daudzumu, ja šādi dati ir pieejami;
- c) saskaņā ar šo regulu piešķirtās vai grozītās atļaujas, tostarp nosacījumi, ko saskaņā ar šīs regulas 6. panta 3. punktu noteikušas kompetentās iestādes;
- d) jebkuru saskaņā ar šīs regulas 7. panta 1. punktu veikto atbilstības pārbaūžu rezultāti;
- e) saskaņā ar šīs regulas 8. panta 1. punktu izraudzītie kontaktpunkti.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju atjaunina reizi divos gados.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 2. panta 2. punktu, ir sabiedrībai pieejams tiešsaistē vai ar citu līdzekļu starpniecību.

11. pants

Informācija saistībā ar īstenošanas monitoringu

1. Neskarot Direktīvu 2003/4/EK un Direktīvu 2007/2/EK, dalībvalstis, kurās pārgūtais ūdens tiek izmantots lauksaimnieciskajai apūdeņošanai, kā norādīts šīs regulas I pielikuma 1. iedaļā, ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību:
 - a) līdz 2026. gada 26. jūnijam izveido un publicē, un pēc tam ik pēc sešiem gadiem atjaunina datu kopu, kas satur informāciju par tās atbilstības pārbaudes iznākumu, kura veikta saskaņā ar šīs regulas 7. panta 1. punktu, un citu informāciju, kas saskaņā ar šīs regulas 10. pantu jā dara pieejama sabiedrībai tiešsaistē vai ar citu līdzekļu starpniecību;
 - b) izveido, publicē un pēc tam katru gadu atjaunina datu kopu, kas satur saskaņā ar šīs regulas 7. panta 1. punktu ievāktu informāciju par gadījumiem, kad nav izpildīti atļaujā paredzētie nosacījumi, un informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šīs regulas 7. panta 2. un 3. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka Komisijai, Eiropas Vides aģentūrai un Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram ir piekļuve 1. punktā minētajām datu kopām.
3. Pamatojoties uz 1. punktā minētajām datu kopām, Eiropas Vides aģentūra, apspriežoties ar dalībvalstīm, regulāri vai pēc Komisijas pieprasījuma sagatavo, publicē un atjaunina Savienības mēroga pārskatu. Minētajā pārskatā pēc vajadzības iekļauj šīs regulas izlaides, rezultātu un ietekmes rādītājus, kartes un dalībvalstu ziņojumus.
4. Komisija var ar īstenošanas aktiem paredzēt sīki izstrādātus noteikumus par saskaņā ar 1. punktu sniedzamās informācijas formātu un izklāstu, kā arī sīki izstrādātus noteikumus par 3. punktā minētā Savienības mēroga pārskata formātu un izklāstu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 14. pantā.
5. Līdz 2022. gada 26. jūnijam Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm, izstrādā pamatnostādnes, ar ko atbalstīt šīs regulas piemērošanu.

12. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2028. gada 26. jūnijam veic šīs regulas izvērtējumu. Izvērtējuma pamatā ir vismaz:
 - a) šīs regulas īstenošanā gūtā pieredze;
 - b) datu kopas, ko dalībvalstis izveidojušas saskaņā ar 11. panta 1. punktu, un Savienības mēroga pārskats, ko Eiropas Vides aģentūra sagatavojusi saskaņā ar 11. panta 3. punktu;
 - c) attiecīgie zinātniskie, analītiskie un epidemioloģiskie dati;
 - d) tehniskās un zinātniskās atziņas;
 - e) PVO ieteikumi, ja tādi ir, vai citas starptautiskas pamatnostādnes, vai ISO standarti.
2. Veicot izvērtējumu, Komisija īpašu uzmanību velta šādiem aspektiem:
 - a) I pielikumā izklāstītās minimālās prasības;
 - b) II pielikumā izklāstītie galvenie riska pārvaldības elementi;
 - c) papildu prasības, ko kompetentās iestādes noteikušas, ievērojot 6. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu;
 - d) ūdens atkalizmantošanas ietekme uz vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību, tostarp tādu vielu ietekme, par kurām rodas jaunas bažas.
3. Izvērtēšanā Komisija novērtē, vai ir iespējams:
 - a) paplašināt šīs regulas darbības jomu, iekļaujot tajā pārgūtu ūdeni, kas paredzēts turpmākiem konkrētiem izmantojumiem, tostarp atkalizmantošanai rūpnieciskiem nolūkiem;

b) paplašināt šīs regulas prasību piemērošanas jomu, tās attiecinot arī uz attīrītu notekūdeņu netiešu izmantošanu.

4. Pamatojoties uz izvērtējuma rezultātiem vai tad, ja to prasa jaunas tehniskās un zinātniskās atziņas, Komisija var izskatīt vajadzību pārskatīt I pielikuma 2. iedaļā izklāstītās minimālās prasības.

5. Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu grozīt šo regulu.

13. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2020. gada 25. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 5. panta 5. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

14. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

15. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis minētos noteikumus un pasākumus līdz 2024. gada 26. jūnijam dara zināmus Komisijai un paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

16. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2023. gada 26. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 25. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
D. M. SASSOLI

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
A. METELKO-ZGOMIĆ

I PIELIKUMS

IZMANTOJUMI UN MINIMĀLĀS PRASĪBAS

1. iedaļa

Pārgūtā ūdens izmantojumi

Lauksaimnieciskā apūdeņošana

Lauksaimnieciskā apūdeņošana ir šādu kultūru apūdeņošana:

- svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas paredzēti cilvēka patēriņam svaigi vai nepārstrādāti,
- pārstrādātā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas paredzēti cilvēka patēriņam apstrādāti (piem., termiski apstrādāti vai rūpnieciski pārstrādāti),
- nepārtikas kultūraugi, proti, kultūraugi, kas nav paredzēti cilvēka patēriņam (piem., ganības un lopbarības augi, šķiedraugi, dekoratīvi augi, sēklas kultūraugi, enerģētiskie kultūraugi un zālāji).

Neskarot citus attiecīgus Savienības tiesību aktus vides un veselības jomā, dalībvalstis pārgūtu ūdeni var izmantot turpmākiem nolūkiem, tādiem kā:

- rūpnieciska ūdens atkalizmantošana un
- ar komunālām vajadzībām un vidi saistītiem nolūkiem.

2. iedaļa

Minimālās prasības

Minimālās prasības attiecībā uz pārgūto ūdeni, kas paredzēts lauksaimnieciskai apūdeņošanai

Pārgūtā ūdens kvalitātes klases un katras klases ūdens pieļaujamie izmantojumi un apūdeņošanas metodes ir izklāstītas 1. tabulā. Ūdens kvalitātes minimālās prasības ir izklāstītas a) punktā, 2. tabulā. Pārgūtā ūdens monitoringa minimālais biežums un veikuma mērķrādītāji ir izklāstīti b) punktā, 3. tabulā (kārtējais monitorings) un 4. tabulā (validācijas monitorings).

Kultūraugus, kas pieder pie konkrētas kategorijas, apūdeņo ar pārgūtu ūdeni no attiecīgās pārgūtā ūdens minimālās kvalitātes klases, kā noteikts 1. tabulā, ja vien netiek izmantotas attiecīgas papildu barjeras, kas minētas 5. panta 4. punkta c) apakšpunktā, kā rezultātā tiek izpildītas a) punkta 2. tabulā noteiktās kvalitātes prasības. Šādas papildu barjeras var būt balstītas uz indikatīvu sarakstu ar preventīviem pasākumiem, kas minēti II pielikuma 7. punktā vai jebkādos citos līdzvērtīgos valstu vai starptautiskos standartos, piemēram, standartā ISO 16075-2.

1. - tabula. Pārgūtā ūdens kvalitātes klases, pieļaujamie lauksaimnieciskie izmantojumi un apūdeņošanas metodes

Pārgūtā ūdens minimālā kvalitātes klase	Kultūraugu kategorija (*)	Apūdeņošanas metode
A	Visi svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa ir tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni, un svaigā veidā patērējami sakņaugi	Visas apūdeņošanas metodes
B	Svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa atrodas virs zemes un nav tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni, pārstrādājami pārtikas kultūraugi un nepārtikas kultūraugi, tostarp kultūraugi, ko izmanto, lai barotu piena vai gaļas lopus	Visas apūdeņošanas metodes
C	Svaigā veidā patērējami pārtikas kultūraugi, kuru ēdamā daļa atrodas virs zemes un nav tiešā saskarē ar pārgūto ūdeni, pārstrādājami pārtikas kultūraugi un nepārtikas kultūraugi, tostarp kultūraugi, ko izmanto, lai barotu piena vai gaļas lopus	Pilnveida apūdeņošana (**) vai cita apūdeņošanas metode, kura nenotiek tiešā saskarē ar kultūrauga ēdamo daļu

Pārgūtā ūdens minimālā kvalitātes klase	Kultūraugu kategorija (*)	Apūdeņošanas metode
D	Rūpnieciskie kultūraugi, enerģētiskie kultūraugi un sētie kultūraugi	Visas apūdeņošanas metodes (***)

(*) Ja viens un tas pats apūdeņotā kultūrauga veids ietilpst vairākās 1. tabulā minētajās kategorijās, piemēro visstingrākās kategorijas prasības.

(**) Pilienvēda apūdeņošana ir mikroapūdeņošanas sistēma, kur ūdeni augiem padod pilienu vai sīku tērcīšu veidā; ūdeni ļoti lēni (2–20 l/h) pilina uz augsnes vai tieši zem augsnes virskārtas pa maza diametra plastmasas caurulītēm, kam ir speciālas izlaides – pilinātāji.

(***) Gadījumā, kad tiek izmantotas apūdeņošanas metodes, kas imitē lietu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš darba ņēmēju vai apkārtējo cilvēku veselības aizsardzībai. Šim nolūkam piemēro piemērotus profilaktiskus pasākumus.

a) Ūdens kvalitātes minimālās prasības

2. - tabula. Pārgūtā ūdens kvalitātes prasības lauksaimnieciskajai apūdeņošanai

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Indikatīvā mērķtehnoloģija	Kvalitātes prasības				
		<i>E. coli</i> (skaitlis/100 ml)	BSP ₅ (mg/l)	KSD (mg/l)	Duļķainība (NTU)	Citas
A	Otrreizējā attīrīšana, filtrācija, dezinfekcija	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 kvv/l, ja pastāv aerosolizācijas risks zarnu nematodes (helmintu olas): ≤ 1 ola/l, ja ūdeni izmanto ganību vai lopbarības augu apūdeņošanai
B	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤ 100	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma 1. tabula)	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma 1. tabula)	—	
C	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤ 1 000			—	
D	Otrreizējā attīrīšana un dezinfekcija	≤ 10 000			—	

Pārgūto ūdeni uzskata par atbilstīgu 2. tabulā izklāstītajām prasībām, ja minētā pārgūtā ūdens mērījumi atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- norādītās vērtības attiecībā uz *E. coli*, *Legionella* spp. un zarnu nematodēm nav pārsniegtas vismaz 90 % paraugu; neviena vērtība paraugos nepārsniedz maksimālo novirzes robežu – 1 logaritmisko vienību – no attiecībā uz *E. coli* un *Legionella* spp. norādītās vērtības un 100 % no attiecībā uz zarnu nematodēm norādītās vērtības,
- norādītās vērtības attiecībā uz A klases ūdens BSP, KSD un duļķainību nav pārsniegtas vismaz 90 % paraugu; neviena vērtība paraugos nepārsniedz maksimālo novirzes robežu – 100 % no norādītās vērtības.

b) Minimālās monitoringa prasības

Pārgūšanas iekārtu operatori veic kārtējo monitoringu, lai verificētu, ka pārgūtais ūdens atbilst a) punktā noteiktajām ūdens kvalitātes minimālajām prasībām. Kārtējo monitoringu iekļauj ūdens atkalizmantošanas sistēmas verifikācijas procedūrās.

Paraugus, ko paredzēts izmantot, lai verificētu atbilstību mikrobioloģiskajiem parametriem atbilstības punktā, ņem saskaņā ar EN ISO 19458 standartu vai jebkādiem citiem valstu vai starptautiskiem standartiem, kas nodrošina līdzvērtīgu kvalitāti.

3. - tabula. Lauksaimnieciskajai apūdeņošanai domātā pārgūtā ūdens kārtējā monitoringa minimālais biežums

	Minimum monitoring frequencies					
Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	<i>E. coli</i>	BSP ₅	KSD	Duļķainība	<i>Legionella</i> spp.: (attiecīgos gadījumos)	Zarnu nematodes (attiecīgos gadījumos)
A	Vienreiz nedēļā	Vienreiz nedēļā	Vienreiz nedēļā	Nepārtraukti	Divreiz mēnesī	Divreiz mēnesī, vai kā noteicis pārgūšanas iekārtas operators atkarībā no olu skaita pārgūšanas iekārtā ienākošajos notekūdeņos
B	Vienreiz nedēļā	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma D iedaļa)	Saskaņā ar Direktīvu 91/271/EEK (I pielikuma D iedaļa)	—		
C	Divreiz mēnesī			—		
D	Divreiz mēnesī			—		

Validācijas monitoringu veic pirms jaunas pārgūšanas iekārtas laišanas ekspluatācijā.

Pārgūšanas iekārtas, kas 2020. gada 25. jūnijā jau tiek ekspluatētas un atbilst pārgūtā ūdens kvalitātes prasībām, kuras izklāstītas a) punkta 2. tabulā, tiek atbrīvotas no minētā validācijas monitoringa pienākuma.

Tomēr validācijas monitoringu veic visos gadījumos, kad aprīkojums tiek modernizēts un kad tiek ieviests jauns aprīkojums vai procesi.

Validācijas monitoringu veic tai pārgūtā ūdens klasei, kam noteiktas visstingrākās prasības, – A klasei –, lai novērtētu, vai tiek izpildīti veikuma mērķrādītāji ($\log_{10}$ samazinājums). Validācijas monitorings ietver ar katru patogēnu grupu, proti, baktērijas, vīrusi un protozoji, saistīto indikatore mikroorganismu monitoringu. Izvēlētie indikatore mikroorganismi ir šādi: patogēniskām baktērijām – *E. coli*; patogēniskiem vīrusiem – F-specifiskie kolifāgi, somatiskie kolifāgi vai kolifāgi; protozoiem – *Clostridium perfringens* sporas vai sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas. Izvēlēto indikatore mikroorganismu validācijas monitoringa veikuma mērķrādītāji ($\log_{10}$ samazinājums) ir norādīti 4. tabulā, un tie ir jāsasniedz atbilstības punktā, ņemot vērā to neattīrīto notekūdeņu koncentrācijas, kuri ieplūst komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā. Vismaz 90 % no validācijas paraugiem sasniedz vai pārsniedz veikuma mērķrādītājus.

Ja bioloģiskais indikators neattīrītos notekūdeņos nav pietiekamā daudzumā, lai sasniegtu $\log_{10}$ samazinājumu, šāda bioloģiskā indikatora neesamība pārgūtājā ūdenī nozīmē to, ka ir ievērotas validācijas prasības. Atbilstību veikuma mērķrādītājam var noteikt, veicot analītisku kontroli, saskaitot veikumu, kas piešķirts individuāliem attīrīšanas posmiem, balstoties uz zinātniskiem pierādījumiem attiecībā uz vispāratzītiem standartprocesiem, piemēram, publicētie testēšanas pārskatu dati vai konkrētu gadījumu analīze, vai balstoties uz laboratorijas testiem kontrolētos apstākļos inovatīvas attīrīšanas nolūkā.

4. - tabula. Lauksaimnieciskajai apūdeņošanai domātā pārgūtā ūdens validācijas monitorings

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Indikatore mikroorganismi (*)	Attīrīšanas ķēdes veikuma mērķrādītāji ($\log_{10}$ samazinājums)
A	<i>E. coli</i>	$\geq 5,0$
	Visi kolifāgi/F-specifiskie kolifāgi/somatiskie kolifāgi/kolifāgi (**)	$\geq 6,0$
	<i>Clostridium perfringens</i> sporas/sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas (***)	$\geq 4,0$ (<i>Clostridium perfringens</i> sporu gadījumā) $\geq 5,0$ (sporveidotāju sulfātreducējošo baktēriju gadījumā)

(*) Validācijas monitoringā šo indikatore mikroorganismu vietā var izmantot arī references patogēnus *Campylobacter*, *Rotavirus* un *Cryptosporidium*. Tādā gadījumā piemēro šādus $\log_{10}$ samazinājuma veikuma mērķrādītājus: *Campylobacter* ($\geq 5,0$), *Rotavirus* ($\geq 6,0$) un *Cryptosporidium* ($\geq 5,0$).

(**) Par vispiemērotāko vīrusindikatoru ir izraudzīts: visi kolifāgi. Tomēr, ja visu kolifāgu analīze nav iespējama, analizē vismaz vienu no tiem (F-specifiskie vai somatiskie kolifāgi).

(***) Par vispiemērotāko protozoju indikatoru ir izraudzīts *Clostridium perfringens* sporas. Tomēr, ja *Clostridium perfringens* sporu koncentrācija nav tāda, lai būtu iespējams validēt vajadzīgo $\log_{10}$ samazinājumu, kā alternatīvu var izmantot sporveidotājas sulfātreducējošās baktērijas.

Monitoringā izmantojamās analīzes metodes tiek validētas un dokumentētas saskaņā ar EN ISO/IEC-17025 vai citiem valstu vai starptautiskiem standartiem, kas nodrošina līdzvērtīgu kvalitāti.

II PIELIKUMS

A. Galvenie riska pārvaldības elementi

Riska pārvaldība ietver risku proaktīvu identificēšanu un pārvaldību, lai nodrošinātu, ka pārgūtais ūdens tiek izmantots un pārvaldīts droši un ka nepastāv risks videi vai cilvēku vai dzīvnieku veselībai. Šajā nolūkā izstrādā ūdens atkalizmantošanas riska pārvaldības plānu, pamatojoties uz šādām elementiem:

1. Visas ūdens atkalizmantošanas sistēmas apraksts, no notekūdeņu ieplūšanas komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtā līdz izmantošanas punktam, tostarp norādot notekūdeņu avotus, attīrīšanas posmus un pārgūšanas iekārtā izmantotās tehnoloģijas, piegādes, sadales un uzkrāšanas infrastruktūru, paredzēto izmantojumu, izmantošanas vietu un laikposmu (piemēram, pagaidu vai *ad hoc* izmantojums), apūdeņošanas metodi, kultūraugu veidu, citus ūdens avotus, ja ir paredzēts izmantot kombināciju, un piegādājamo pārgūtā ūdens tilpumu.
2. Visu to pušu identificēšana, kas ir iesaistītas ūdens atkalizmantošanas sistēmā, un skaidrs to lomas un pienākumu apraksts.
3. Potenciālo apdraudējumu identificēšana, jo īpaši piesārņotāju un patogēnu klātbūtnes, un bīstamu notikumu, tādu kā attīrīšanas traucējumi vai nejaušas noplūdes, vai kontaminācija ūdens atkalizmantošanas sistēmā, potenciāla identificēšana.
4. Tādu vides un iedzīvotāju grupu, kuras ir apdraudētas, kā arī iedarbības ceļu saistībā ar identificētajiem iespējamajiem apdraudējumiem, identificēšana, ņemot vērā gan specifiskus vides faktorus (piemēram, vietējā hidroģeoloģija, topoloģija, augsnes tips un ekoloģija), gan ar kultūraugu veidu un lauksaimniecisko praksi, un apūdeņošanas praksi saistītos faktorus. Ūdens pārguves operāciju iespējamo neatgriezenisko vai ilgtermiņa negatīvo seku uz vidi un veselību apsvēršana un pamatošana ar zinātniskiem pierādījumiem.
5. Vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību apdraudošo risku novērtējums, ņemot vērā identificēto potenciālo apdraudējumu raksturu, paredzēto izmantojumu ilgumu, identificētās vides un iedzīvotāju grupas, ko apdraud eksponētība minētajiem apdraudējumiem, un apdraudējumu iespējamās ietekmes smagumu, ievērojot piesardzības principu, kā arī visus attiecīgos Savienības un valstu tiesību aktus, norāžu dokumentus un minimālās prasības, kas saistītas ar pārtikas un barības nekaitīgumu un darba ņēmēju drošību. Riska novērtējumu varētu pamatot uz pieejamo zinātnisko pētījumu un datu izskatīšanu.

Riska novērtējums sastāv no šādiem elementiem:

a) vidi apdraudošo risku novērtējums, tostarp visi šādi elementi:

- i) apdraudējumu rakstura konstatācija, tostarp attiecīgā gadījumā prognozētais bezietekmes līmenis;
- ii) eksponētības potenciālā diapazona novērtējums;
- iii) risku raksturojums;

b) cilvēku un dzīvnieku veselību apdraudošo risku novērtējums, tostarp visi šādi elementi:

- i) apdraudējumu rakstura konstatācija, tostarp attiecīgā gadījumā devas-atbildes reakcijas sakarība;
- ii) devas vai eksponētības potenciālā diapazona novērtējums;
- iii) risku raksturojums.

Riska novērtējumu var veikt, izmantojot kvalitatīvu vai puskvantitatīvu riska novērtējumu. Kvantitatīvu riska novērtējumu izmanto gadījumos, kad ir pietiekami daudz datu, vai projektos, kuros ir iespējams augsts risks videi vai sabiedrības veselībai.

Riska novērtējumā ņem vērā vismaz šādas prasības un pienākumus:

- a) prasība samazināt un novērst ūdens piesārņojumu ar nitrātiem saskaņā ar Direktīvu 91/676/EK;
- b) pienākums nodrošināt, ka aizsargājamās dzeramā ūdens iegūšanas teritorijas atbilst Direktīvas 98/83/EK prasībām;
- c) prasība izpildīt Direktīvā 2000/60/EK izklāstītos vides aizsardzības mērķus;

- d) prasība novērst pazemes ūdeņu piesārņojumu saskaņā ar Direktīvu 2006/118/EK;
- e) prasība izpildīt Direktīvā 2008/105/EK noteiktos vides kvalitātes standartus prioritārajām vielām un dažiem citiem piesārņotājiem;
- f) prasība izpildīt vides kvalitātes standartus, kas attiecībā uz nacionālā līmenī nozīmīgiem piesārņotājiem, proti, upju baseiniem specifiskiem piesārņotājiem, noteikti Direktīvā 2000/60/EK;
- g) prasība izpildīt Direktīvā 2006/7/EK noteiktos peldvietu ūdens kvalitātes standartus;
- h) prasības par vides, īpaši augsnes, aizsardzību gadījumos, kad lauksaimniecībā tiek izmantotas notekūdeņu dūņas, saskaņā ar Direktīvu 86/278/EEK;
- i) pārtikas produktu higiēnas prasības, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 852/2004, un norādes, kas sniegtas Komisijas paziņojumā par vadlīnijām par mikrobioloģisko risku novēršanu svaigu augļu un dārzeņu primārajā ražošanā, ievērojot labu higiēnu;
- j) barības higiēnas prasības, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 183/2005;
- k) prasība izpildīt attiecīgos mikrobioloģiskos kritērijus, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 2073/2005;
- l) prasības attiecībā uz konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1881/2006;
- m) prasības attiecībā uz maksimāli pieļaujamajiem pesticīdu atlieku līmeņiem pārtikā un barībā, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 396/2005;
- n) dzīvnieku veselības prasības, kas izklāstītas Regulās (EK) Nr. 1069/2009 un (ES) Nr. 142/2011.

B. Nosacījumi attiecībā uz papildu prasībām

6. Apsvērt ūdens kvalitātes un monitoringa prasības, kas papildina I pielikuma 2. iedaļā noteiktās prasības vai ir stingrākas par tām, vai abas, ja tas ir vajadzīgi un lietderīgi, lai nodrošinātu vides, kā arī cilvēku un dzīvnieku veselības pienācīgu aizsardzību, jo īpaši, ja ir skaidri zinātniski pierādījumi, ka risks rodas no pārgūtā ūdens, nevis no citiem avotiem.

Atkarībā no 5. punktā minētā riska novērtējuma iznākuma šādas papildu prasības var jo īpaši attiekties uz:

- a) smagajiem metāliem;
- b) pesticīdiem;
- c) dezinfekcijas blakusproduktiem;
- d) zālēm;
- e) citām vielām, par kurām rodas jaunas bažas, tostarp mikropiesārņotājiem un mikroplastmasu;
- f) rezistenci pret antimikrobiāliem līdzekļiem.

C. Preventīvi pasākumi

7. Identificēt preventīvos pasākumus, kas jau ir ieviesti vai būtu īstenojami risku ierobežošanai, lai visus identificētos riskus varētu pienācīgi pārvaldīt. Īpašu uzmanību pievērš ūdenstilpēm, ko izmanto dzeramā ūdens ieguvei, un attiecīgām aizsargjoslām.

Šādi preventīvie pasākumi var būt:

- a) piekļuves kontrole;
- b) papildu dezinfekcija vai piesārņotāja aizvākšanas pasākumi;
- c) specifiska apūdeņošanas tehnoloģija, kas mazina aerosolu veidošanās risku (piem., pilienvēda apūdeņošana);
- d) īpašas prasības attiecībā uz apūdeņošanu ar smidzinātāju (piemēram, maksimālais vēja ātrums, attālums starp smidzinātājiem un jutīgajām zonām);

- e) īpašas prasības attiecībā uz lauksaimniecības laukiem (piemēram, nogāzes slīpums, ūdens piesātinājums uz lauka, kā arī karsta tipa platības);
 - f) atbalsts patogēnu iznīkšanai pirms ražas novākšanas;
 - g) minimālā drošības attāluma noteikšana (piemēram, no virszemes ūdeņiem, ietverot avotus lauksaimniecības dzīvniekiem, vai tādām darbībām kā akvakultūra, zivju audzēšana, gliemju, vēžveidīgo un adatādaļu akvakultūra, peldēšana un citas ūdens aktivitātes);
 - h) zīmes apūdeņošanas vietās, kurās norādīts, ka tiek izmantots pārgūts ūdens un ka tas nav piemērots dzeršanai.
1. tabulā ir norādīti potenciāli attiecīgie specifiskie preventīvie pasākumi.

1. tabula. Specifiskie preventīvie pasākumi

Pārgūtā ūdens kvalitātes klase	Specifiskie preventīvie pasākumi
A	— Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
B	— Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu. — Piena govju laktācijas periodā nelaiž ganībās, kamēr ganības nav nožuvasas. — Pirms iepakošanas barība ir jāizžāvē vai jāieskābē. — Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
C	— Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu. — Ganību dzīvniekus nelaiž ganībās piecas dienas pēc pēdējās apūdeņošanas. — Pirms iepakošanas barība ir jāizžāvē vai jāieskābē. — Cūkas nedrīkst nonākt saskarē ar lopbarību, kas audzēta, apūdeņojot ar pārgūtu ūdeni, izņemot gadījumus, kad ir pietiekami dati, kas liecina, ka konkrētajā gadījumā riskus iespējams pārvaldīt.
D	— Aizliegts ievākt laistīšanā saslavinātu vai zemē nokritušu ražu.

8. Pienācīgas kvalitātes kontroles sistēmas un procedūras, tostarp pārgūtā ūdens monitorings attiecībā uz attiecīgajiem parametriem, un pienācīgas iekārtu apkopes programmas.
Pārgūšanas iekārtas operatoram ieteicams izveidot un uzturēt kvalitātes vadības sistēmu, kas sertificēta atbilstoši ISO 9001 vai līdzvērtīgam standartam.
9. Vides monitoringa sistēmas, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tiek saņemta monitoringā gūtā informācija un ka visi procesi un procedūras tiek pienācīgi validēti un dokumentēti.
10. Pienācīgas sistēmas, ar ko pārvaldīt incidentus un ārkārtas situācijas, tostarp kārtība, kā visas attiecīgās puses pienācīgi informēt par šādu notikumu, un plāna reaģēšanai uz ārkārtas situācijām regulāra atjaunināšana.
Dalībvalstis pašreizējās starptautiskās norādes vai standartus, piemēram, ISO 20426:2018 pamatnostādnes veselības riska novērtēšanai un pārvaldībai attiecībā uz nedzēramā ūdens atkalizmantošanu, ISO 16075:2015 pamatnostādnes attīrītu notekūdeņu izmantošanai apūdeņošanas projektos vai citus līdzvērtīgus standartus, kas pieņemti starptautiskā līmenī, vai PVO pamatnostādnes varētu izmantot kā instrumentus sistemātiskai apdraudējumu identificēšanai, risku izvērtēšanai un pārvaldībai, pamatojoties uz visai ķēdei (no komunālo notekūdeņu attīrīšanas atkalizmantošanai līdz sadalei un izmantošanai lauksaimnieciskajai apūdeņošanai un seku kontrolei) piemērotu prioritātes pieeju un konkrētajai vietai raksturīgu riska novērtējumu.
11. Nodrošināt, ka starp dažādajiem ķēdes dalībniekiem ir izveidoti koordinācijas mehānismi, lai garantētu pārgūta ūdens drošu sagatavošanu un izmantošanu.

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2020/742

(2020. gada 29. maijs)

par to, lai noslēgtu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku par to, lai tiktu pagarināts darbības termiņš protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Mauritānijas Islāma Republiku, un kura darbības termiņš beidzas 2019. gada 15. novembrī

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2019/1918 ⁽²⁾ 2019. gada 13. novembrī ir parakstīts nolīgums vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku par to, lai tiktu pagarināts darbības termiņš protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Mauritānijas Islāma Republiku, un kura darbības termiņš beidzas 2019. gada 15. novembrī ("nolīgums vēstuļu apmaiņas veidā").
- (2) Nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā mērķis ir ļaut Savienībai un Mauritānijas Islāma Republikai turpināt sadarbīties, lai veicinātu ilgtspējīgas zivsaimniecības politiku un zvejas resursu atbildīgu izmantošanu Mauritānijas ūdeņos, kā arī ļaut Savienības kuģiem minētajos ūdeņos veikt zvejas darbības.
- (3) Nolīgums vēstuļu apmaiņas veidā būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā apstiprina Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku par to, lai tiktu pagarināts darbības termiņš protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Mauritānijas Islāma Republiku, un kura darbības termiņš beidzas 2019. gada 15. novembrī.

⁽¹⁾ 2020. gada 13. maija piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2019/1918 (2019. gada 8. novembris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā parakstītu un provizoriski piemērotu Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā starp Eiropas Savienību un Mauritānijas Islāma Republiku par to, lai tiktu pagarināts darbības termiņš protokolam, ar kuru nosaka zvejas iespējas un finansiālo ieguldījumu, kas paredzēti Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopien un Mauritānijas Islāma Republiku, un kura darbības termiņš beidzas 2019. gada 15. novembrī (OV L 297 I, 18.11.2019., 1. lpp.).

2. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā 6. punktā paredzēto paziņojumu ⁽³⁾.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2020. gada 29. maijā

Padomes vārdā –
Priekšsēdētāja
A. METELKO-ZGOMBIĆ

⁽³⁾ Nolīguma vēstuļu apmaiņas veidā spēkā stāšanās dienu Padomes Ģenerālsekretariāts publicēs Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

LABOJUMI**Labojums Padomes Īstenošanas regula (ES) 2020/730 (2020. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/1509 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 172I, 2020. gada 3. jūnijs)

Uz vāka un 1. lappusē:

tekstu: “PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/730 (2020. gada 3. jūnijs), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/1509 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku”

lasīt šādi: “PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/730 (2020. gada 2. jūnijs), ar ko īsteno Regulu (ES) 2017/1509 par ierobežojošiem pasākumiem pret Korejas Tautas Demokrātisko Republiku”.

1. lappusē:

tekstu: “Briselē, 2020. gada 3. jūnijā”

lasīt šādi: “Briselē, 2020. gada 2. jūnijā”.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV